

KATALOG

NAKLADATELSTVÍ MARATON

2020–2025

maraton

nakladatelství, s. r. o.
Hartigova 1107/54
130 00 Praha 3 – Žižkov

emaraton.cz
maraton@emaraton.cz
facebook.com/Nakladatelstvi.Maraton/
instagram.com/Nakladatelstvi_Maraton

ÚVODEM

Nakladatelství Maraton vzniklo počátkem roku 2020. Vydáváme kvalitní prózu a vedle toho nonfiction zaměřenou jednak na historii, jednak na závažné problémy současnosti – to vše od významných českých i světových autorů. Zvýšenou pozornost věnujeme dějinám 20. století v souvislosti s totalitními režimy a ideologiemi. Neuzavíráme se žádným žánrům, od beletrie přes paměti, biografie, deníky, literaturu faktu, esejistiku až k odbornějším pracím.

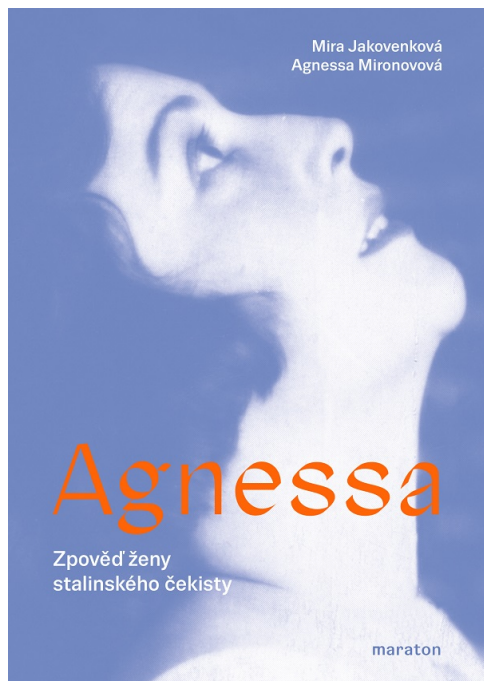
Vedle současné literatury se v edici SVĚTOVÍ KLASICI věnujeme známým i méně známým dílům géníů světové literatury posledních staletí, ať už byla do češtiny přeložena či nikoliv.

V edici SVĚT ZLOČINU uvádíme díla světové i domácí prózy, která tak či onak mapují zločin v životě jednotlivce i společnosti. Nejen napětí, akčnost a čtivost, ale i psychologická hloubka, literární kvalita či nezvyklý úhel pohledu tvoří kritéria našeho výběru.

Na přípravě produkce spolupracujeme s předními českými překladateli, editory a zkušenými redaktory. Důraz klademe také na jednotnou vizuální prezentaci námi publikovaných knih, kterou zajišťuje originální styl naší kmenové grafičky Elišky Fenclové. Na český knižní trh přinášíme nevšední, a přitom čtivé tituly, které se těší přízni jak odborné kritické veřejnosti, tak našeho stále se rozšiřujícího čtenářstva. Potvrzením toho je například ocenění Kniha roku Magnesie Litery 2024 pro titul *Hella* od Aleny Machoninové.

Přejeme čtenářům potěšení z četby a také rozšíření poznání, ať minulosti či přítomnosti.

kolektiv nakladatelství Maraton

Mira Jakovenková,
Agnessa Mironovová

Agnessa

Zpověď ženy stalinského čekisty

(přeložila Kateřina Šimová)

Vzpomínky Agnessy Mironovové, které podle jejího vyprávění zaznamenala orální historička Mira Jakovenková, poprvé otevírají dveře do pokojů a salonů Stalinových katů, nejvýše postavených důstojníků sovětské tajné policie během čistek ve třicátých a čtyřicátých letech. Kniha přináší mimořádné svědectví manželky ambiciózního příslušníka NKVD Sergeje Mironova, která se díky extrémně rychlé

a úspěšné kariéře svého muže dostala na samý vrchol stalinské společenské smetánky a po jeho popravě sama později prošla vězením NKVD a gulagem. Agnessa s krajní upřímností vypráví o svém životě plném prudkých zlomů, aniž čehokoliv lituje. Bez obalu vzpomíná na světlé a šťastné dny svého mládí, luxusní život, krásné šaty a okázalé nicnedělání, kterému se oddávala v době, kdy miliony lidí umíraly hladem.

Nejednoznačná vypravěčka, kterou v těchto vzpomínkách objevujeme, je mimořádnou postavou, okouzující a odpudivou zároveň. Její vzpomínky nejsou jen zajímavým životopisem; podobají se působivému románu, který zprostředkovává mnohem více než jakýkoliv archivní dokument: každodenní život, lidské charaktery a mytologii období, které se stalo nejstrašnějším a nejkrvavějším v moderních ruských dějinách.

Kniha je vybavena vysvětlujícími poznámkami a doslovem ruské historičky Iriny Ščerbakovové.

Autor	Mira Jakovenková, Agnessa Mironovová
Originální název	<i>Агнесса. Исповедь жены сталинского чекиста</i>
Překlad	Kateřina Šimová
Doslov	Irina Ščerbakovová
Počet stran	262 + 26 stran fotografií
Datum vydání	březen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	1
ISBN	978-80-907771-0-1
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	328 Kč

Mira Jakovenková (1917–2005)

pocházela z rodiny ukrajinské inteligence zasažené represemi třicátých a čtyřicátých let. Od druhé poloviny padesátých let se snažila o rehabilitaci svých příbuzných, a strávila proto celé hodiny ve frontách na prokuratuře, u nejvyššího soudu a vojenského tribunálu. Správně usoudila, že tajné stalinské archivy nebudou jen tak otevřeny. Začala si proto povídat s bývalými vězni gulagu, kteří spolu s ní čekali na slyšení, a zapisovat příběhy, které byli ochotni vyprávět. Zaznamenané vyprávění Agnessy Mironovové je vrcholem jejího dlouholetého úsilí o zachycení živé historické paměti.

Agnessa Mironovová (1903–982)

se narodila v Majkopu na severním úpatí Kavkazu. Po otci měla řecké kořeny. Během dospívání za občanské války byla svědkem krvavých střetů bělogvardějců s rudými. S prvním mužem, příslušníkem Rudé armády Zarnickým, se odstěhovala do Rostova, kde se setkala s důstojníkem Čeky Sergejem Mironovem. Ten se stal jejím druhým manželem a osudovou láskou jejího života. Třicátá léta po jeho boku prožila ve štěstí a přepychu. Následovalo Mironovovo zatčení a Agnessu později čekalo pět let v trestaneckém táboře. Po Mironovově popravě se Agnessa vdala za jeho bratrance, redaktora a filmaře Michaila Korola. Od druhé poloviny padesátých let opakovaně a neúspěšně usilovala o Mironovovu rehabilitaci.

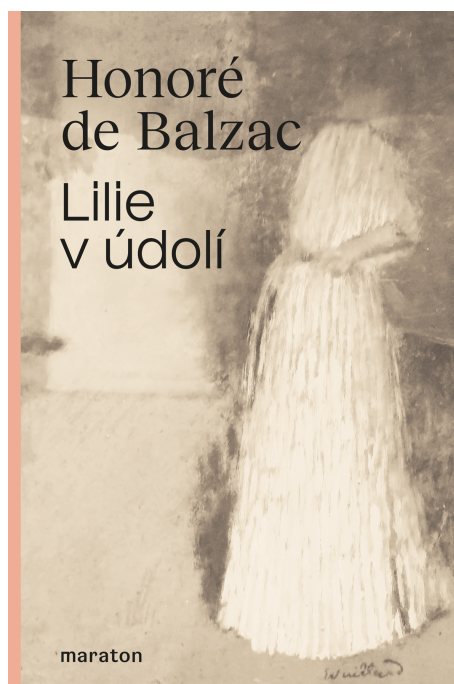
O knize mj. napsali:

Ve stopách Agnessy se dostáváme z kremelské novoroční recepce, na které je přítomen sám Stalin, do pochodu vězňů ledovou kazašskou stepí; z bývalé vily generálního gubernátora v Novosibirsku do moskevské komunálky; ze salonního vagonu náčelníka NKVD do cely ljubjanské věznice. ... Agnessa se nebojí své minulosti. ... Ne každý tak jako ona považoval za důležité vyprávět o stalinské době, nebát se a nemlčet.

Irina Ščerbakovová, Memorial

Existuje mnoho kvalitních prací o trýznivých osudech Stalinových obětí. Tato kniha je ovšem výjimečná. Její hrdinka, krásná, koketní a milující manželka jednoho z šéfů Stalinovy tajné policie, zavírala oči před vražednou prací svého muže. Její svědectví dává nahlédnout do násilnického světa bratříčkování, podrazů a intrik, charakteristických pro stalinistickou elitu, do světa, v němž se každý bál, že brzy dojde i na něj. Je to však právě její spoluúčast na stalinském světě, jakož i fakt, že je velmi nedokonalou hrdinkou, co činí její vyprávění tak působivým.

S. A. Smith, All Souls College, Oxford

Honoré de Balzac

Lilie v údolí

(přeložila Drahoslava Janderová)

Na rozdíl od mnoha jiných Balzacových románů, v nichž autor vystupuje jako kritik společenských, politických či morálních poměrů své doby, *Lilie v údolí* je zasvěcena soukromé tematice, vztahu mezi mužem a ženou, a v tomto smyslu je nadčasová.

Vypravěč nejprve líčí své chmurné dětství, kdy trpěl tím, že byl od malička dán na výchovu mimo rodinu, cítil se nemilovaný, v dospívání pak pokořovaný chudobou a bezútěšně toužící po citu a ženě.

Jednoho dne se tento už dvacetiletý chlapec, citově ani fyzicky ještě nerozvinutý, octne na venkovské slavnosti, potká tam ženu, v níž se mu náhle zřetelně všechny dosavadní touhy a v náhlém pominutí smyslů ji políbí na nahá ramena.

Od této chvíle se odvíjí příběh osudové lásky mezi Félixem a vdanou paní de Mortsaufovou, která trpí v nešťastném manželství s tyranským a labilním starcem. V peripetiích jejího vztahu s Félixem, plného zklamání a nadějí, odříkání i narůstající intimity, projevuje Balzac velké mistrovství. Nečekaně ironický závěr pak podtrhuje mimořádnou působivost díla, ve kterém vzdal autor hold první ženě svého života, paní de Berny.

Česky vychází román po téměř pětadvaceti letech jako první svazek edice Světoví klasici, která přináší známá i méně známá díla génů světové literatury posledních staletí.

Autor	Honoré de Balzac
Originální název	<i>Le Lys dans la vallée</i>
Překlad	Drahoslava Janderová
Edice	1. svazek edice Světoví klasici
Počet stran	312
Datum vydání	prosinec 2020
Číslo vydání	1. v Maratonu, 2. v českém jazyce
Číslo publikace	2
ISBN	978-80-907771-1-8
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	348 Kč

Honoré de Balzac (1799–1850)

byl francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Stefan Zweig

Balzac

Román jeho života

(přeložila Jaroslava Vobrubová-Koutecká)

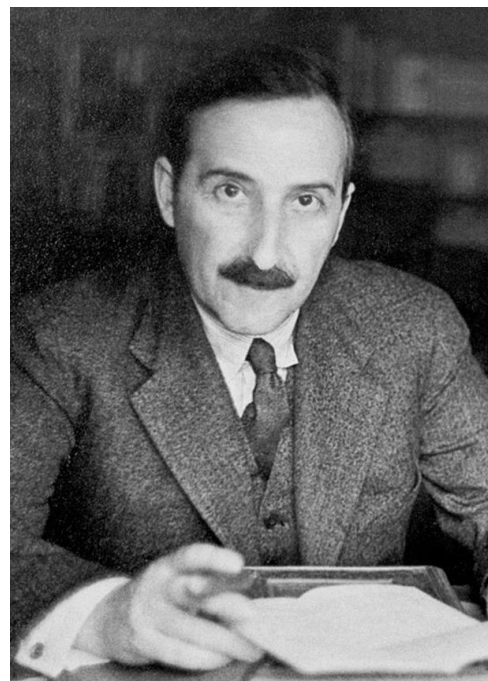
Románová biografie, na které Zweig pracoval více než deset posledních let svého života, měla být jeho *magnum opus*. Dílo nestačil podle svých představ dokončit, avšak v ucelené podobě ho vydal v roce 1946 Zweigův přítel, spisovatel Richard Friedenthal. A ukázalo se, že vskutku jde o Zweigovo stěžejní dílo, neboť jeho balzacovská monografie má sama parametry velkého románu.

Zweig Balzaca portrétuje s psychologickou přesvědčivostí, často v pozoruhodných protikladech, nejednoznačně a mnohdy ne zcela lichotivě. Má pochopení zejména pro jeho tvůrčí genialitu, nezměrnou vůli a pracovitost, vidí však i řadu lidských slabostí, občas směšných či kuriózních. Prokazuje také, že je velkým znalcem Balzacova rozsáhlého literárního díla. Zweigovo vysoce působivé líčení, jeho mnohdy mistrovské formulace a pronikavé metafory způsobují, že četba biografie je mimořádným zážitkem. Je zjevné, že do své práce vložil Zweig velmi mnoho studia, energie, empatie a toho nejlepšího ze svého talentu. Kdo si tuto působivou biografii, toto hluboké umělecké dílo přečte, bude jím zasažen.

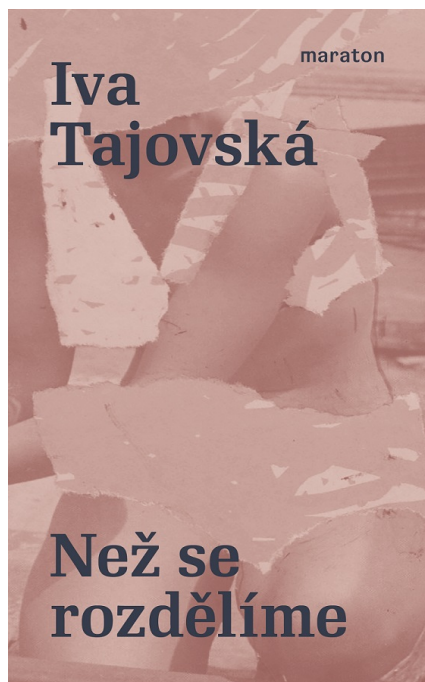
Práce vychází česky po téměř pětadvaceti letech jako doplněk k novému výboru toho nejlepšího z Balzacovy tvorby, který vychází v edici Světové klasici.

Autor	Stefan Zweig
Originální název	<i>Balzac</i>
Překlad	Jaroslava Vobrubová-Koutecká
Doslov	Richard Friedenthal
Edice	2. svazek edice Světové klasici
Počet stran	424 str. + 24 str. obrazové přílohy
Datum vydání	prosinec 2020
Číslo vydání	1. v Maratonu, 4. v českém jazyce
Číslo publikace	3
ISBN	978-80-907771-2-5
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	448 Kč

Stefan Zweig (1881–1942)

byl rakouský romanopisec a autor mnoha životopisů historických osobností. Pocházel z bohaté vídeňské židovské rodiny. Studoval na univerzitě ve Vídni a v Berlíně (germanistika, romanistika, filozofie). Už od dětství se zajímal o životy slavných a svou vlastní tvorbu započal v roce 1901 sbírkou *Stříbrné struny*. Hodně cestoval, navštívil Afriku, Ameriku a Indii. V průběhu první světové války se živil prací ve válečném archivu a seznámil se se skupinou spisovatelů (James Joyce, Hermann Hesse, Romain Rolland a další), s níž se pokoušel o mírové řešení války. První světová válka měla na něho velký vliv, vyšel z ní jako oddaný humanista. Těsně před jejím koncem dokončil úspěšné biblické drama *Jeremiáš* (1917). Dále vydal např. novely *Amok* (1922) či *Zmatení citů* (1927). Do němčiny překládal poezii Charlese Baudelaira, Paula Verlaina, Émila Verhaerena. Roku 1919 se přestěhoval do Salcburku, jeho dům se stal místem setkávání předních osobností evropské kultury. Před nacismem uprchl Zweig do Velké Británie, později do USA a nakonec, v roce 1940, do brazilského Petropolisu. Tam, zdeptán zprávami o běsnění nacistů, ukončil spolu se svou ženou život sebevraždou.

Iva Tajovská **Než se rozdělíme**

Nový román oblíbené spisovatelky vypráví o mezilidských vztazích a stavu světa na sklonku minulého tisíciletí. Mapuje vzájemně propojené osudy několika rodin v Československu a na Balkáně během devadesátých let, která přinesla nejen pád komunismu a konec studené války, ale také rozpad států i rodin a nové ozbrojené střety.

Starý fotograf cestuje se svým mladým žákem po středozezemním pobřeží a vrací se na místa, která v minulosti poznamenala jeho osud. Dva přátelé spolu se srbskou tlumočnicí pátrají v Srbsku po zanedbaných

pomníkách padlých českých vojáků. Rozdělení Československa a zpřístupnění archivů StB naruší vztahy ve dvou rodinách, které musí znovu hledat cestu k sobě. A v bombardovaném Bělehradu se mladá žena připravuje na narození svého prvního dítěte...

Iva Tajovská se dotýká témat lidskosti a empatie, po nichž člověk přirozeně touží i v těch nejtěžších dobách. Její silná a přímočará próza proniká svým hrdinům hluboko do svědomí, ale zároveň přináší naději – ta se ukrývá v samotných lidech, v dětech, které, pokud budou dostatečně milovány, mohou najít cestu, jak otevřené rány scelit.

Autor	Iva Tajovská
Počet stran	240
Datum vydání	březen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	4
ISBN	978-80-907771-4-9
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	268 Kč

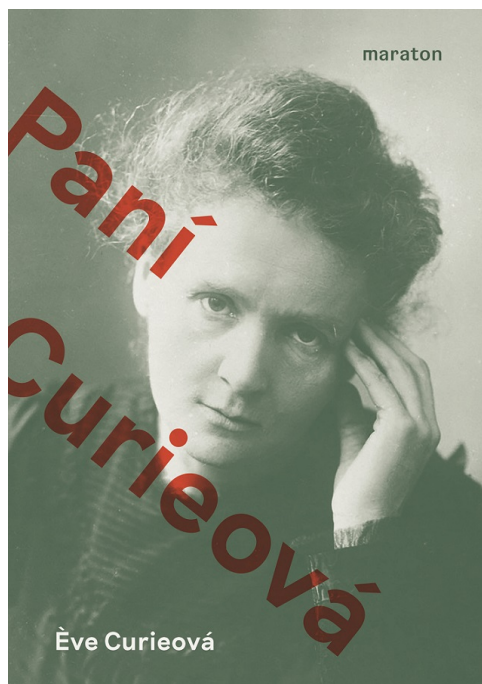
Iva Tajovská (1959)

debutovala v roce 2006 souborem novel *Jepičí hvězdy*. Podle novely *Archiv* natočila v roce 2009 Česká televize stejnojmenný film. Následovalo sedm úspěšných románů a povídkových souborů, mezi nimi knihy *Matky matek* (2007), *Jarmark obnažených duší* (2010) nebo *Podlaha z trávy, strop z hvězd* (2016).

Ve volné sérii románů *Odpust', že jsem se vrátil* (2018) a *Hořící nebe* (2019) se autorka zaměřila na osudy obyvatel Pardubicka zasažených dvěma světovými válkami. K napsání příběhů ji inspirovalo osobní setkání se ženou, která zažila bombardování města a událost ji poznamenala na celý život.

Iva Tajovská čerpá z toho, co je jí blízké. Osudy jejích postav jsou silné ve své syrovosti, za nenápadnou každodenností jejich životů se skrývají skutečná lidská dramata. Autorka je podává s empatií, ale nikoliv nekriticky, a její prózy jsou proto autentické a prosté zjednodušujících zkratk.

Ève Curieová **Paní Curieová**

(přeložila Eva Sgallová, vypuštěné pasáže přeložila Nina Hřidelová)

Proslulá biografie o ženě, jejíž jméno každý zná, ženě s nesmírným talentem a zaujetím pro vědu, které se podařilo nejen proniknout do oboru vyhrazeného do té doby jen mužům, ale také v něm mimořádně vyniknout a přinést světu zásadní vědecké objevy.

Marie Skłodowska byla vlastenecky cítící Polka, ale touha po vzdělání ji zavedla do Francie, kde ve čtyřiaadvaceti letech v roce 1891 složila jako vůbec první žena přijímací zkoušky na fakultu fyziky a chemie na

pařížské Sorbonně. Po několika letech zde poznala svého budoucího manžela, fyzika Pierra Curieho. Společně se ve velice skromných poměrech věnovali výzkumu radioaktivity. Za objev polonia a radia byla spolu s manželem v roce 1903 oceněna Nobelovou cenou za fyziku. Po jeho tragické smrti při dopravní nehodě v roce 1906 pokračovala v započaté práci, která jí v roce 1911 přinesla druhou Nobelovu cenu. Do konce života se věnovala intenzivnímu vědeckému výzkumu v Radiologickém ústavu, u jehož zrodu stála.

Životopis, jehož autorkou je dcera Curieové Ève, není jen popisem její vědecké dráhy, ale také pohledem zevnitř, plastickým vylíčením celé osobnosti této výjimečné ženy, jejích nadějí i zklamání, radostí i bolesti. Pro svou čtivost, literární kvalitu a emocionální hloubku neztratila tato biografie ani po šedesáti letech od svého vzniku nic ze své působivosti. Během minulého režimu byla biografie několikrát vydána i u nás, naposledy v roce 1971, a pokaždé byla citelně zkrácena a cenzurována. Čtenář se proto nedozvěděl např. o kritických názorech vědkyně na ruskou nadvládu v Polsku, o jejích stycích se západními státníky, návštěvě u prezidenta Masaryka či o zájmu Pierra Curieho o spiritismus. *Paní Curieová* vychází nyní v kompletním znění a s doslovem přední české jaderné odbornice Dany Drábové.

Autor	Ève Curieová
Originální název	<i>Madame Curie</i>
Překlad	Eva Sgallová
Doslov	Dana Drábová
Počet stran	376 str., 31 fotografií
Datum vydání	duben 2021
Číslo vydání	1. v Maratonu, 6. v českém jazyce
Číslo publikace	5
ISBN	978-80-907771-8-7
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	398 Kč

Ève Curieová (1904–2007)

byla francouzsko-americká spisovatelka, novinářka a klavíristka. Jejími rodiči byli manželé Marie Curieová-Sklodowská a Pierre Curie, proslulí výzkumem radioaktivity.

Po smrti své matky vydala její biografii *Madame Curie*, která se rychle proslavila po celém světě, roku 1937 za ni získala americkou National Book Award. Po obsazení Francie v roce 1940 odešla do exilu v Británii, kde pracovala jako válečná korespondentka. Reportáže z fronty souborně vydala v roce 1943.

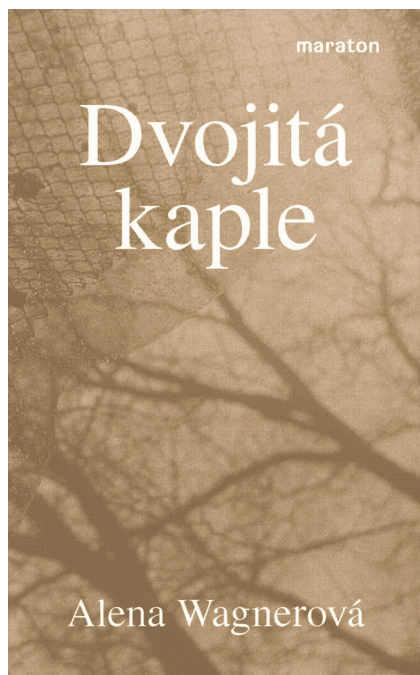
Po válce se vrátila do Francie, kde se angažovala v oblasti ženských práv, později byla poradkyní prvního generálního tajemníka NATO Hastingse Lionela Ismaye. Roku 1954 si vzala za muže amerického diplomata Henryho Richardsona Labouisse, budoucího prezidenta organizace UNICEF, ve které rovněž působila. Zemřela ve věku 102 let v New Yorku.

O knize mj. napsali:

Díky lidem jako Marie Curie-Sklodowská, s jejich neúnavnou snahou porozumět zákonům přírody, dnes žijeme v době pozoruhodného a chvílemi až omračujícího pokroku... Pokrok je přijímán více méně jako samozřejmost, paradoxně je však stále intenzivněji doprovázen očekáváním, že nebudeme vystavováni v podstatě žádným nedobrovolným rizikům. Bojíme se jaderných elektráren, bojíme se kysličníku uhličitého, vyrábíme poplachy... Aby bylo možné žít bez zbytečných obav, je třeba pokusit se zbavit zjednodušených pohledů, zahodit zavádějící slogany a začít myslet sám za sebe. Už Marie Curie-Sklodowská říkala: „Ničeho na světě se není třeba bát, je jen třeba všemu porozumět.“ Tak žila, to je její velký vzkaz pro nás.

Z doslovu jaderné fyziky Dany Drábové

Alena Wagnerová **Dvojitá kaple**

Alena Wagnerová je známá jako orální historička a publicistka, jako autorka biografií kulturních osobností a povídek. Výjimečné místo v její tvorbě představuje novela *Dvojitá kaple*, neboť je intimní zpověď o dětství, dospívání a zrání mladé ženy, přičemž osu vyprávění tvoří vztah rodičů a dětí.

Novela vyniká především svou intenzitou. Přestože jde o introspektivní prózu, o proud vnitřních promluv, dialogů a vzpomínek hlavní hrdinky, odehrává se před očima čtenáře skutečné drama jednoho života, nebo spíše jedné rodiny. Je o to působivější, že většina z nás ho

v určité podobě a míře sama zažila. Rodina je pro děti místem bezpečí a lásky, ale také vzdoru, odporu a někdy odcizení. Nároky a měřítko, které kladou rodiče na děti, bývají často v nesouladu s těmi, které uplatňují na sebe; to ovšem platí i pro děti.

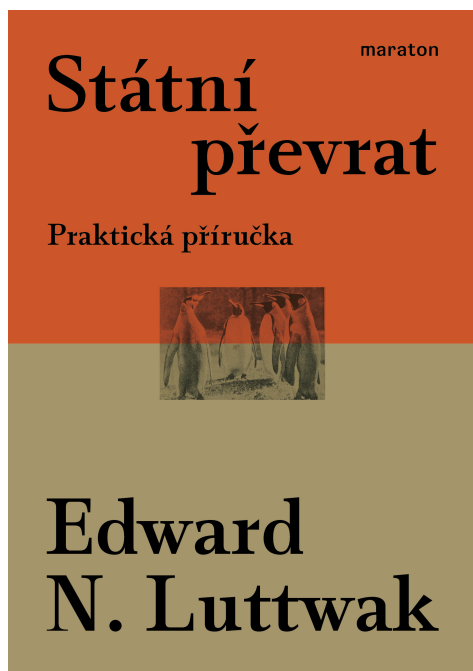
Působivá próza Wagnerové ústí v katarzi, kterou je pochopení, odpuštění a nalezení cesty k sobě. A to nikoli jako fráze, ale jako do poslední věty a slova prožité hledání. Zdánlivě i tak banální zjištění, že rodiče jsou v první řadě muž a žena, lidé se všemi slabostmi, osloví díky umělecké a lidské pravdivosti čtenáře s neobyčejnou silou.

Autor	Alena Wagnerová
Počet stran	176
Datum vydání	duben 2021
Číslo vydání	1. v Maratonu, 2. v českém jazyce
Číslo publikace	6
ISBN	978-80-907771-7-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	198 Kč

Alena Wagnerová (1936),

spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy. Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2013), pohybu-jícího se v okruhu Franze Kafky, a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alsasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Edward N. Luttwak
Státní převrat
Praktická příručka
(přeložil Martin Pokorný)

Kniha vyšla poprvé v roce 1968 a způsobila senzaci, protože krok po kroku vysvětlovala čtenářům, jak svrhnout vládu. Autoritářské režimy celého světa začaly v reakci na šíření knihy uvádět v chod preventivní opatření, která by zabránila popisovaným strategiím státního převratu. V roce 2016 vydal autor druhou, přepracovanou verzi, aktualizovanou pro 21. století. Uvažuje v ní například o zranitelnosti i těch nejstabil-

nějších demokracií západního stříhu v období delší ekonomické krize.

V uplynulém půlstoletí se svět sice dramaticky změnil, ale podstata státního převratu zůstala stejná. Luttwak čtenáře provází jeho fázemi, od plánování až po popřevratové přísliby pokroku a stability. Masová podpora obyvatel není podmínkou, stačí pasivní přijetí. Proto musí být převrat pokud možno nenásilný. V dokonalém provedení je rychlý a neteče při něm žádná krev. Krvavé převraty nejsou skoro nikdy úspěšné, a úplně selžou, pokud se jejich následkem rozpoutá drastická občanská válka.

Kultovní kniha, jež se řadí mezi klasické učebnice politologie, analyzuje vojenské, sociální i kulturní podmínky, které pokusy o státní převrat umožňují. Zároveň přináší důležité úvahy a fakta o povaze a budování politické moci. Pro české vydání autor napsal nové úvodní slovo, v němž vzpomíná na vpád okupačních vojsk v roce 1968, který v Praze na vlastní oči sledoval.

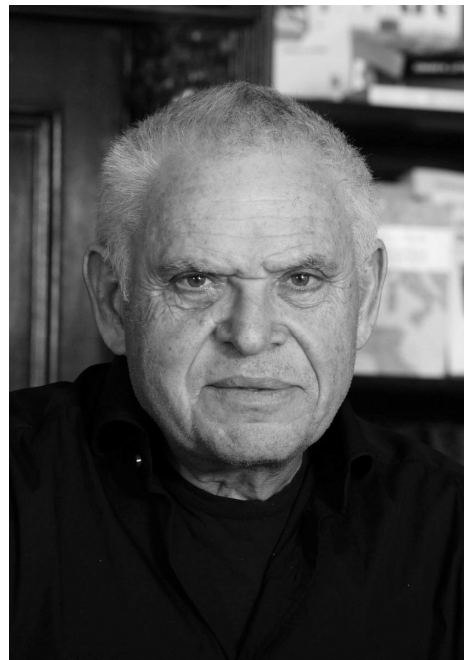
Autor	Edward N. Luttwak
Originální název	<i>Coup d'État. A Practical Handbook</i>
Předmluva (1978)	Walter Laqueur
Překlad	Martin Pokorný
Počet stran	272
Datum vydání	červen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	7
ISBN	978-80-907771-3-2
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč

Edward N. Luttwak (1942)

se zabývá vojenskou strategií i taktikou a mezinárodními vztahy. Mnoho let působil jako bezpečnostní poradce ministerstva obrany, Národní bezpečnostní rady a armády Spojených států amerických.

Vypracoval vlastní teorii „strategické logiky“, podle které je obvykle v situaci, vyžadující důležité rozhodnutí, nejlepší zvolit nejméně výhodnou a nejnepravděpodobnější cestu, protože tak dojde ke zmatení protivníka a získání zásadní výhody. Jeho knihy, články a eseje čtou jak akademici, tak i novináři, podnikatelé, vojenští představitelé a premiéři států. Pro *New York Times* píše provokativní sloupky o mezinárodní politice. Živí se tím, že své znalosti z oblasti vojenské strategie poskytuje vládám a institucím po celém světě. Radil prezidentovi Mexika s problémem pouličních gangů, Dalajlámovi ohledně vztahů s Čínou, evropským vládám s vytipováváním členů Al-Káidy na hranicích Unie.

Jeho nejznámější kniha *Státní převrat. Praktická příručka* byla od prvního vydání přeložena do pětadvaceti jazyků.

O knize mj. napsali:

Kniha je přes čtyřicet let po svém vzniku stále na pultech knihkupectví, a to nejspíš proto, že jde o dobrou četbu. Je skutečně praktická, obsahuje sžiravou ironii i vynikající postřehy.

The Times Literary Supplement, 3. 6. 2016

Muriel Sparková

Dívky bez prostředků

(přeložil Martin Pokorný)

Je těsně po druhé světové válce a Londýn se nesměle probouzí z hubených válečných let. Obyvatelky londýnských „ženských domovů“, dobročinného klubu May of Teck, se nadechují svobody a lační po nových šatech, nových mužích, novém životě. Metropole ale zůstává poznamenána válečnými šrámy, zboží je na příděl a dívky zjišťují, že zlu se daří i v dobách míru.

V novele čerpá autorka ze svého opakovaného pobytu v edinburském ženském penzionu Helena Club, ke kterému byla donucena kvůli nedostatku financí. Próza zachycuje snahu skupinky mladých žen zajistit si samostatnou existenci a zorientovat se v novém světě – přičemž Sparková pojednává závažná témata morálky, náboženství a poezie formou společenské komedie a prokazuje při tom svébytnou formulační úspornost, umění diskrétního náznaku a smysl pro vtip i tragiku prostou sentimentality či patosu.

Autor	Muriel Sparková
Originální název	<i>The Girls of Slender Means</i>
Překlad	Martin Pokorný
Počet stran	160
Datum vydání	červenec 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	8
ISBN	978-80-907771-5-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	228 Kč

Muriel Sparková (1918–2006),

skotská spisovatelka, básnířka a esejistka, se narodila a vyrostla v Edinburghu. Před sňatkem učila krátce angličtinu a pracovala jako sekretářka. První léta druhé světové války strávila s manželem v tehdejší Jižní Rhodesii a poté se vrátila do Anglie, kde v letech 1944–1945 pracovala v propagandistickém oddělení vojenské rozvědky. Psát začala po válce, v roce 1947 se na rok stala editorkou časopisu *Poetry Review*.

V roce 1954 konvertovala ke katolické víře, což sama považovala za stěžejní posun ve své spisovatelské kariéře. Žila v Londýně, v New Yorku a v Římě, v sedmdesátých letech se usadila v Toskánsku, kde také zemřela.

Svůj první román *The Comforters* publikovala v roce 1957. Česky vyšla *Balada z předměstí* (1970), detektivka *Večírek* (1997), povídka *Černá madona* (2001) a detektivní román *Záhadný případ lorda Lucana* (2003). V roce 2018 vyšla česky rovněž její celosvětově nejznámější novela *Nejlepší léta slečny Jean Brodiové*.

Muriel Sparková byla deníkem *The Times* zařazena na osmou příčku mezi padesát nejlepších poválečných britských spisovatelů.

O knize mj. napsali:

Když jsem knihu četla v mládí, byla pro mne jako neočekávaný dar. Když ji čtu dnes, nacházím v ní nejvybroušenější literární umění a důkaz vyrovnanosti a trvalé platnosti génia Muriel Sparkové.

Carol Shieldsová, *The Guardian*

Jurij Bujda

Ledově modrá krev

(přeložil Jakub Šedivý)

Jurij Bujda je jedním z nejvýraznějších současných ruských spisovatelů. Poprvé se nyní představuje českým čtenářům prózou *Ledově modrá krev* (2011), která sleduje osudy obyvatel malého provinčního města Čudov od revolučních časů až do devadesátých let 20. století. Z magické mozaiky komických i krutých epizod vystupuje příběh herečky Idy Zmojro, volně založený na neuvěřitelných osudech slavné sovětské filmové hvězdy Valentiny Karavajevové.

Její románová dvojnice se stejně jako ona za války proslaví rolí naivní Mášenky ve stejnojmenném filmu, získá si srdce vojáků na frontě i samotného Stalina. Tragická autonehoda však poznamená její tvář, později upadne v nemilost a musí se vrátit zpět do rodného městečka, kde se zastavil čas. Nepřestane ovšem toužit po jevišti, a tak v osamění tvoří desítky záznamů svých milovaných rolí...

Šedou a krutou realitu stalinské a sovětské éry Bujda mistrovsky zachytil a přetvořil ji v barvitý karneval obrazů a postav; vytvořil svébytný románový svět, v němž se stírají hranice mezi životem a divadlem. Ve své próze spojuje nejlepší tradici velkého románu s gogolovskou nadsázkou a bulgakovovskou magičností.

Autor	Jurij Bujda
Originální název	<i>Siňaja krov</i>
Překlad	Jakub Šedivý
Počet stran	280
Datum vydání	září 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	9
ISBN	978-80-907771-6-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč

Jurij Bujda (1954),

současný ruský prozaik a novinář, se narodil ve Znamensku v Kaliningradské oblasti. O svém domově ironicky říká, že má „ruskou přítomnost a lidskou budoucnost“, a ve svých raných povídkách píše o rozkladu a mizérii, kterým po druhé světové válce sporné území Východního Pruska čelilo. Své prózy zabydluje vykořeněnými postavami – válečnými mrzáky, ubohými vdovami, podvodníky, sirotky a blázny. Jeho Bohem zapomenutí chudáci a opilci ale neztrácí smysl pro humor a specificky ruskou víru v zázrak.

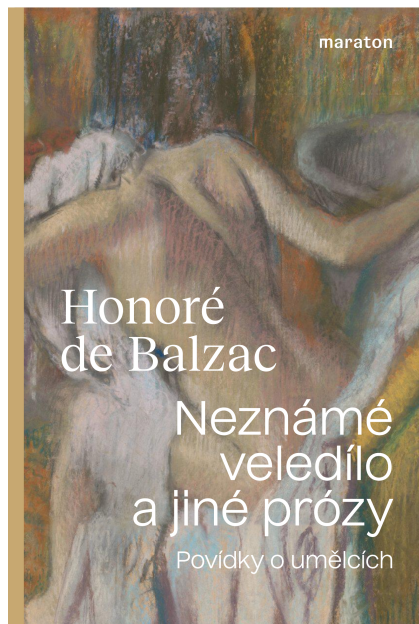
Bujda je jedním z nejzajímavějších objevů postsovětské literatury. Má dar spojovat extrémy, osudovou tragédii s absurdní komedií. S vypravěčskou bravurou ve svých knihách střídá reportážní styl s nespoutanými fantaskními obrazy a výjevy. Nakonec, jeho příjmení v západoběloruských a západoukrajinských nářečích znamená „pohádkář, lhář, mluvká“, jak sám připomíná.

Debutoval v roce 1994 novelou *Don Domino*, jeho povídkový soubor *Pruská nevěsta* (1998) byl v Rusku oceněn prestižní cenou Apollona Grigorjeva. Jeho zatím poslední román *Dračí zahrady* (2021) se probojoval do finále nejprestižnější ruské ceny Velká kniha.

O knize mj. napsali:

Bujdovo psaní je často přirovnáváno k magickému realismu. Daří se mu vytvářet přesvědčivý imaginární vesmír. Děvčátka neboli „holubičky“ pochodují v pohřebních průvodech s hrdličkami v ruce, v budově zvané Afrika vyzvání každé ráno omylem zazděné hodiny a místní četník Pan Paratov pije svou obvyklou sklenici dvojité vodky. Jen málo autorů umí zprostředkovat realitu tohoto šedivého světa lépe než Jurij Bujda.

The Times Literary Supplement, 2. 3. 2012

Honoré de Balzac

Neznámé veledílo a jiné prózy

Povídky o umělcích

(přeložil Jan Petříček)

Vedle rozsáhlých románů zachycujících život a mravy francouzské společnosti první poloviny 19. století se Balzac věnoval i kratším literárním útvarům a zde vyniká jeho charakterizační umění a schopnost podat rozvinutý příběh na malé ploše. Specifickým námětem těchto Balzacových drobných próz je svět umělců. Jako spisovatel měl k němu přirozeně blízko, ale obzvláštní pochopení osvědčil

zejména v případě malířství a hudby. Téma umělecké geniality, která však hraničí s šílenstvím, rozvíjí v povídce *Neznámé veledílo* a v novele *Gambara* na postavách malíře Frenhofera a hudebního skladatele Gambary. Oba, každý jiným způsobem, touží po umělecké pravdivosti a dokonalosti; tato touha či snad posedlost však může vyústit v to, že jejich díla zůstanou společnosti nepřístupná. Příběh sochaře Sarrasina ve stejnojmenné povídce mimo jiné ukazuje, jak lidsky nezkušený a naivní umělec, ponořený od mládí do své tvorby, podléhá nástrahám a intrikám společnosti, konkrétně světu římské opery. Oproti tomu povídka *Pierre Grassou* vykresluje malíře, který dosáhl úspěchu a uznání nikoli díky talentu či originalitě, ale díky mnoha letům dřiny, odříkání a schopnosti vyhovět převažujícímu společenskému vkusu. Konfrontace dvou odlišných světů v podobě lásky mezi bohémským malířem z vyšších kruhů Theodorem de Sommervieux a obyčejnou měšťanskou dívkou je pak tématem novely *Dům u Pálkující kočky*.

Všechny prózy vycházejí v novém překladu a novela *Gambara* je v češtině publikována vůbec poprvé. Kniha – s doslovem Evy Blinkové Pelánové – vychází jako třetí svazek edice SVĚTOVÍ KLASICI, která přináší známá i méně známá díla géníů světové literatury posledních staletí. Kritériem výběru je to, zda obstála ve zkoušce času a jsou schopna oslovit i dnešního čtenáře.

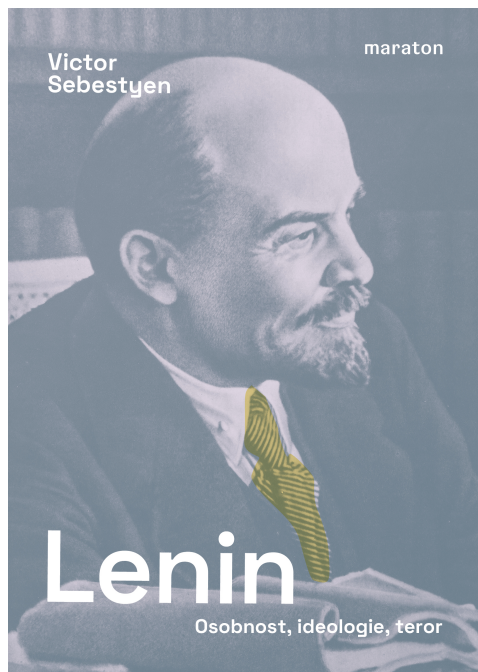
Autor	Honoré de Balzac
Originální název	<i>Le Chef-d'œuvre inconnu</i>
Překlad	Jan Petříček
Počet stran	248
Datum vydání	říjen 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	10
ISBN	978-80-88411-01-7
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	298 Kč

Honoré de Balzac (1799–1850)

byl francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Victor Sebestyen

Lenin

Osobnost, ideologie, teror

(přeložil Martin Pokorný)

Sebestyenova kniha o Leninovi je vzorem politického životopisu pro široké publikum: historická přesnost se v textu vyváženě spojuje s beletristickou živostí a napínavostí, aniž by se autor musel uchýlovat k psychologickým spekulacím nebo pompézním generalizacím. Výsostný *homo politicus* je v Sebestyenově portrétu předveden v úplnosti, včetně svých primitivních či monstrózních rysů, ale bez velkohubých ideologických

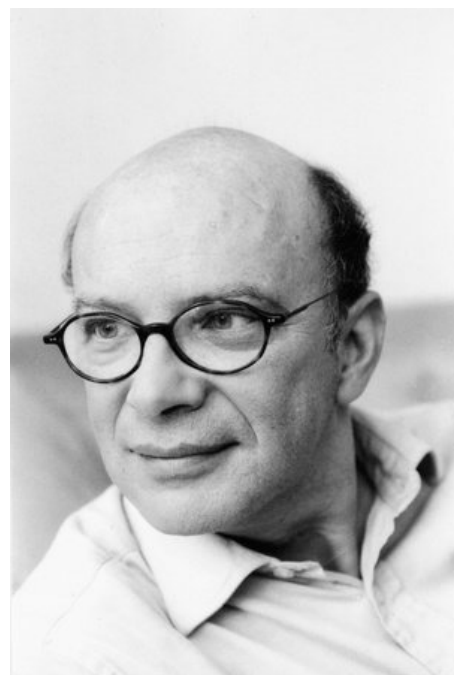
soudů: Sebestyen rozhodně není Leninovým apologetou, má však k osobnosti portrétovaného dostatek respektu na to, aby výsledkem nebyl dvourozměrný žalovatelský plakát.

Plastický a velice čtivě napsaný portrét zachycuje nejenom Leninovu životní pouť a osobnost, jeho lidsky lepší i stinné stránky, ale v kontextu také ruské dějiny poslední čtvrtiny 19. století a první čtvrtiny 20. století, tedy především postupný, ale hluboký rozklad carského režimu, bolševickou revoluci, občanskou válku a rudý teror.

Autor	Victor Sebestyen
Originální název	<i>Lenin. The Dictator. An Intimate Portrait</i>
Překlad	Martin Pokorný
Doslov	Igor Lukeš
Počet stran	448 + 16 stran fotopřílohy
Datum vydání	listopad 2021
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	11
ISBN	978-80-88411-00-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	498 Kč

Victor Sebestyen (1956)

Rodiče Victora Sebestyena, rodáka z Budapešti, emigrovali z komunistického Maďarska po porážce protisovětského povstání. Ve Velké Británii Sebestyen pracoval pro řadu významných listů včetně *The Times* a svými články přispíval mimo jiné do *The New York Times*. Zajišťoval reportáže z východoevropských zemí v období pádu komunismu, z rozpadu Sovětského svazu a z balkánských válek.

Je autorem řady knih. Prvotina *Twelve Days* z roku 2006 je historií maďarského povstání v roce 1956; dočkala se širokého ohlasu a překladu do dvanácti jazyků. *Revolution* 1989 (česky: 1989. *Pád východního bloku*) z roku 2009 je ceněným zpracováním pádu sovětského impéria. Zrodem poválečného uspořádání a světa studené války se zabývá kniha 1946. *The Making of the Modern World*. Monografie *Lenin* (2017) je jeho nejnovějším dílem a vyšla takřka současně anglicky a německy.

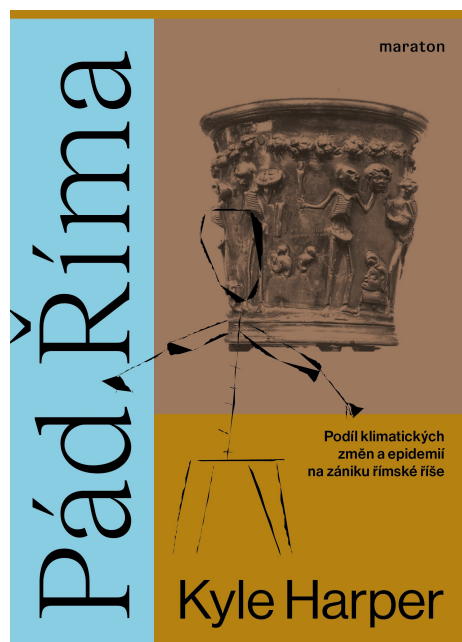
O knize mj. napsali:

Může se prvotřídní historiografie vyrovnat četbě napínavého thrilleru? Novináři Victoru Sebestyeni se s jeho Leninem takový mistrovský kousek povedl. Jak toho docílil? Představte si ruskou verzi seriálu Dům z karet a Vladimira Iljiče Lenina jako víc než sto let starý předobraz cynismu a vražedných ambicí Franka Underwooda. Přidejte k tomu výsledky pečlivého pátrání v sovětských archivech, včetně těch, které byly donedávna nepřístupné, a podrobnou znalost 9,5 milionu slov sebraných Leninových spisů. Celé to doplňte bravurním uměním scenáristy, a vyjde vám příběh podaný s patřičnou dramatičností, který osloví jak odborníky, tak nadšence historie.

Josef Joffe, The New York Times

Poutavě napsaný životopis popisuje dramatický průběh Leninovy kariéry na pozadí pádu carství, válečných útrap a budování diktatury. Bolševického vůdce ve své knize autor portrétuje jako člověka nezatíženého sebekritikou, pochybnostmi ani morálkou, sledujícího bez ohledu na obrovské ztráty jen své revoluční cíle.

Daniel Beer, The Guardian

Kyle Harper

Pád Říma

Podíl klimatických změn a epidemií na zániku římské říše

(přeložil Jan Petříček)

Pozoruhodná studie toho, jak ničivé pandemie a přírodní katastrofy zpustošily rozsáhlou římskou říši a přispěly k pádu nejmočnější civilizace starověku.

Dějepisci jsou po staletí fascinováni strmým pádem římské civilizace. Kyle Harper ve své knize poprvé klade důraz na úlohu, kterou při něm hrály klimatické

změny a velké epidemie. Pomocí moderních vědeckých metod a dat z „přírodních archivů“, tedy z ledovcových jader nebo sekvenování DNA, Harper odhaluje, že osud Říma nebyl psán pouze jeho politiky, vojáky a okolními barbary, ale že k němu přispěly i sopečné erupce, sluneční cykly, klimatická nestabilita či devastující účinky rychlého šíření virů a bakterií, které umožnila pokročilá římská infrastruktura. Kolaps Říma byl totiž podle autora zejména triumfem přírody nad lidskou ctižádostí.

Ve 2. století, na vrcholu své síly, byl Řím neporazitelnou supervelmocí. O několik století později byly všechny jeho zdroje vyčerpány a říše se topila v politickém chaosu. Kniha popisuje boj Římanů s neustále se zhoršujícími výkyvy podnebí a opakovaně propukajícími epidemiemi dýmějového moru, kterým obležená říše nemohla odolávat navěky.

V Harperově břitké reflexi vztahu lidstva a planety slouží Řím jako memento toho, že dějiny naší civilizace jsou klimatickými vlivy a evolucí bakterií psány v mnohem větší míře, než si ještě dnes dokážeme přiznat.

Autor	Kyle Harper
Originální název	<i>The Fate of Rome. Climate, Disease, and the End of an Empire</i>
Překlad	Jan Petříček
Počet stran	408
Datum vydání	leden 2022
Číslo vydání	2.
Číslo publikace	12
ISBN	978-80-88411-03-1
Vazba	brožovaná s klopami a páskou
Cena	498 Kč

Kyle Harper (1979)

je profesorem starověkých dějin a literatury na University of Oklahoma. Je autorem knih *Otroctví v pozdním Římě* (Slavery in the Late Roman World) a *Od studu k hříchu. Křesťanství a proměna sexuální morálky v pozdní antice* (From Shame to Sin. The Christian Transformation of Sexual Morality in Late Antiquity).

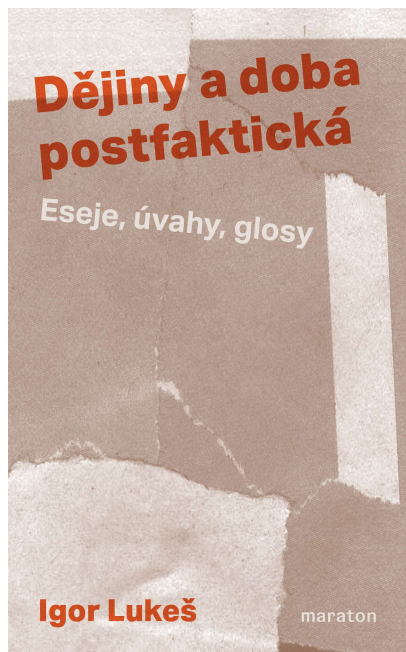
O knize mj. napsali:

Harperova studie je ukázkou neuvěřitelné erudice autora a velmi aktuálním varováním dějin před úžasnou, tísnivou silou přírody.

P. D. Smith, The Guardian

Vynikající nová kniha... [Harper] napsal podivuhodnou, odborně založenou práci, která využívá exaktní data a současné metody k objasnění záhad starověkých dějin.

Noel Lenski, Times Literary Supplement

Igor Lukeš
Dějiny a doba postfaktická
Eseje, úvahy, glosy

Igor Lukeš ve svých textech nabízí dva póly svého pohledu – historii a politiku. Studuje české dějiny 20. století s jejich katastrofami a mýty a dnešní politické problémy u nás, ve Spojených státech, Rusku a v globální rovině. Vychází z toho, že z dějin můžeme čerpat poučení. Historie se sice neopakuje, ale při dostatečně kritickém a hodnotově založeném pohledu můžeme odhalit vlastní chyby a stereotypy, nalézt paralely mezi současností a minulostí, které nejsou na první pohled zjevné.

Lukeš nezastírá, že je aktivním obhájcem a stoupencem západních liberálních hodnot, jako je svobodomyslnost, tolerance, úcta k pravdě, respekt k druhým, slušnost a lidskost, a neváhá jasně pojmenovat počínání těch politiků a veřejných činitelů, kteří otevřeně a bezostyšně lžou, popírají fakta a vytvářejí tak „dobu postfaktickou“.

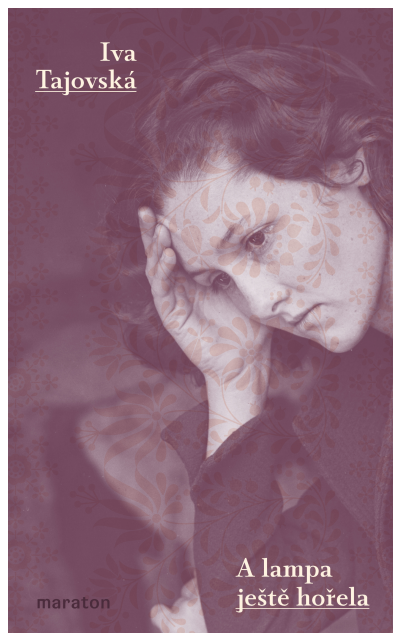
Kniha je výběrem z autorových historických esejů, politických komentářů a úvah o současném světě z let 2004–2021. Tematicky jsou texty rozděleny do několika oblastí, v nichž autor mapuje éru Obamova a Trumpova prezidentství, putinovské Rusko, českou státnost, studenou válku, tajné služby a politické ideje. Vedle poznání a kritických postřehů přináší četba díky autorovu stylu a nasazení také značný čtenářský a emocionální zážitek.

Autor	Igor Lukeš
Počet stran	224
Datum vydání	duben 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	13
ISBN	978-80-88411-04-8
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč

Igor Lukeš (1950)

je profesorem historie a mezinárodních vztahů na Pardee School of Global Studies Bostonské univerzity. Zaměřuje se na dějiny a politiku střední a východní Evropy a současného Ruska. Česky vyšly jeho práce *Československo mezi Stalinem a Hitlerem. Benešova cesta k Mnichovu* (1999 a 2018) a *Československo nad propastí. Selhání amerických diplomatů a tajných služeb v Praze 1945–1948* (2014). Je též autorem knihy *Rudolf Slansky. His Trials and Trial* (2006) a spoluautorem publikací *The Munich Crisis, 1938. Prelude to World War II* (1999), *Inside the Apparatus. Perspectives on the Soviet Union* (1990) a *Gorbachev's USSR. A System in Crisis* (1990). Narodil se v roce 1950 v Praze a vyrůstal na Letné ve stínu Stalinova pomníku. Vystudoval filozofii a anglistiku na filozofické fakultě Karlovy univerzity. V sedmdesátých letech emigroval do USA, kde po dalším studiu získal doktorát z historie mezinárodních vztahů. V roce 2012 obdržel ocenění CIA za „vynikající přínos literatuře o zpravodajství“.

Iva Tajovská **A lampa ještě hořela**

Vypravěčka nového románu Ivy Tajovské Oldřiška nás provází obdobím od začátku 20. století až do léta roku 1972, kdy odstřel slavného pardubického hotelu Veselka symbolicky završil její životní příběh. V důsledku neutěšených rodinných poměrů a své platonické lásky prožila mládí i dospělost v osamění a uzavřenosti; o to větší byla její vnímavost k osudům druhých.

Počátek 20. století byl nadějný; doba přála umění, vědě, technice a pokroku. Nejprve prostřednictvím vyprávění Oldřišky můžeme sledovat příběh Jana Kašpara, který roku 1910 jako první Čech vzlétl strojem těžším než vzduch. Neméně zajímavé jsou osudy mužů z Oldřištiny širší rodiny, kteří o čtyři roky později museli narukovat do rakouské armády. Román dává nahlížet do jejich odlišných přístupů k vlasti i rodině a pohnutek, které ovlivňovaly jejich rozhodování. Mnozí z těch, kteří zůstali věrni přísaze císaři, nebyli o nic méně stateční než ti, kteří prokazovali své hrdinství v legiích v Rusku.

O dvacet let později si nacistické řádění vyhlédlo mezi blízkými a známými Oldřišky další oběti. Připomněly se jí tak časy nejistoty a čekání a nastalo období, které po zúčastněných vyžadovalo prokázat novou odvahu a obětavost.

Nositelkami ženského pohledu na dějinné události a mezilidské vztahy jsou vedle Oldřišky i její sestra a neteř, které by, řečeno erbenovským veršem, „život daly pro něho“. Jejich láska je vystavována zkouškám, ukazuje se v různých podobách a odolává času.

Autor	Iva Tajovská
Počet stran	232
Datum vydání	květen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	14
ISBN	978-80-88411-05-5
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč

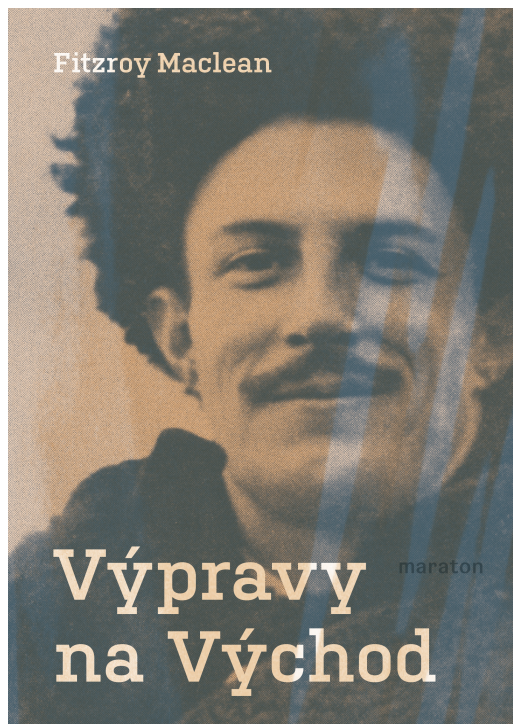
Iva Tajovská (1959)

debutovala v roce 2006 souborem novel *Jepičí hvězdy*. Podle novely *Archiv* natočila v roce 2009 Česká televize stejnojmenný film. Následovalo sedm úspěšných románů a povídkových souborů, mezi nimi knihy *Matky matek* (2007), *Jarmark obnažených duší* (2010) nebo *Podlaha z trávy, strop z hvězd* (2016).

Ve volné trilogii *Odpusť, že jsem se vrátil* (2018), *Hořící nebe* (2019) a *Než se rozdělíme* (2021) se autorka zaměřila na osudy několika rodin zmítaných tragickými či přelomovými událostmi 20. století.

Iva Tajovská čerpá z toho, co je jí blízké. Osudy jejích postav jsou silné ve své syrovosti, za nenápadnou každodenností jejich životů se skrývají skutečná lidská dramata. Autorka je podává s empatií, ale nikoliv nekriticky, a její prózy jsou proto autentické a prosté zjednodušujících zkratk.

Fitzroy Maclean

Výpravy na Východ

(přeložil Pavel Pokorný)

Poprvé česky vychází proslulé svědectví sira Fitzroye Macleana o jeho diplomatickém a vojenském působení mezi lety 1937–1945. Macleanovo dobrodružné vyprávění, podané s nezaměnitelným vtipem a osobním šarmem, posloužilo jako jeden ze vzorů pro Flemingovu sérii románů o Jamesi Bondovi.

První část se odehrává v Sovětském svazu v letech 1937–1939, kdy je Maclean na diplomatické misi v Moskvě a za značného rizika cestuje po odlehklých částech Ruska a Střední Asie nebo pozorně sleduje stalinské monstrprocesy. Druhá líčí jeho

válečné působení v pouštním komandu v severní Africe, kde bojuje proti Rommelově armádě. Třetí část mapuje roky 1943–1945, kdy byl Churchillem pověřen vedením výsadku, který měl podporovat a koordinovat Titovy partyzány v Bosně a Srbsku. Maclean s Titem navázal přátelský vztah a věnuje hodně prostoru právě Titově osobě a peripetiím jeho vztahu se Spojenci – účastní se i zásadních jednání a mírových dohod.

Macleanovy paměti jsou žánrově mnohostranné – mají charakter poutavého cestopisu, dobrodružného válečného románu i pronikavých geopolitických esejů. Přináší zásadní svědectví o stalinismu, bojích druhé světové války, o Titovi a tehdejší situaci na Balkáně. Kniha je psána poutavým a svižným stylem a její četba přináší vedle historického poznání také mimořádný čtenářský zážitek.

Autor	Fitzroy Maclean
Předmluva	Simon Sebag Montefiore
Originální název	<i>Eastern Approaches</i>
Překlad	Pavel Pokorný
Počet stran	424 + fotopříloha
Datum vydání	červen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	15
ISBN	978-80-88411-06-2
Vazba	brožovaná s klopami a páskou
Cena	498 Kč

Fitzroy Maclean (1911–1996),

skotský diplomat, voják, politik a spisovatel, vstoupil po studiu na univerzitě v Cambridge v roce 1933 do diplomatických služeb Spojeného království. Od roku 1934 působil na britském velvyslanectví v Paříži a tři roky poté byl vyslán do Moskvy. Na vlastní pěst procestoval celou zemi a dostal se až do Střední Asie a Afghánistánu, které tehdy platily za zcela nepřístupné cizincům. Po svém návratu podal v Londýně zprávu o Stalinových čistkách.

Po vypuknutí války v roce 1939 odešel z diplomatických služeb a přihlásil se do britské armády, účastnil se řady bojů a operací v různých částech světa a v armádě nakonec dosáhl hodnosti generálmajora. V roce 1941 získal za Konzervativní stranu křeslo v Dolní sněmovně a poslancem zůstal až do roku 1974.

V roce 1949 vydal své *Výpravy na Východ* (Eastern Approaches) a psal též o skotských dějinách. Podílel se na tvorbě televizních dokumentů a působil jako komentátor dění v Sovětském svazu. V devadesátých letech organizoval a osobně doprovázel zásilky pomoci do Bosny a Chorvatska.

O knize mj. napsali:

Na čtenáře čeká velké potěšení. Výpravy na Východ patří mezi nejlepší memoáry, jaké po druhé světové válce vyšly, a nejenže přežily zkoušku času, ale vykvetly ve věčně populární klasiku, kterou by měl znát každý. Je to nadčasové mistrovské biografické dílo. Tato kniha mi doslova změnila život.

Simon Sebag Montefiore v předmluvě knihy *Výpravy na Východ*

Zábavné a zásadní, předloha Jamese Bonda.

The New York Times

Jedno z nejlepších akčních vyprávění, jaké kdy kdo napsal.

Punch

Macleanovo klasické dílo nás zaujme směsicí duchaplnosti, náruživosti a důvtipu... Maclean je zábavný a všímavý mistr vytříbeného vyprávění.

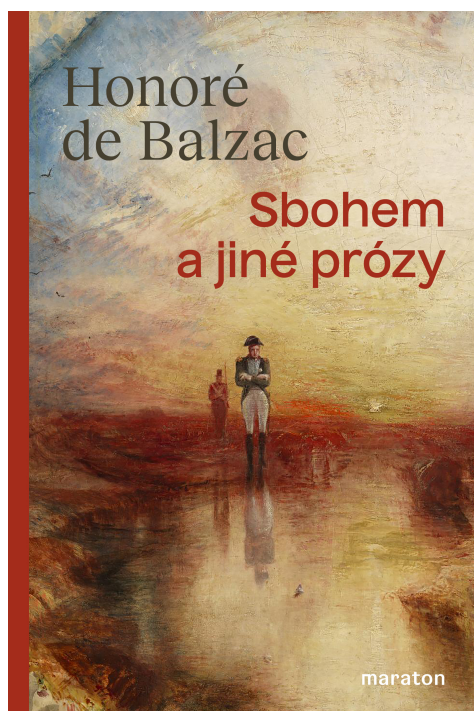
Observer

Jeho poutavá kniha nám odhaluje tvrdého muže činu ... je pozoruhodná.

The Times Literary Supplement

Muž odvážného charakteru.

Winston Churchill

Honoré de Balzac

Sbohem a jiné prózy

(přeložil Jan Petříček)

V obecném povědomí zůstává Balzac zapsán jako autor, který přes romantické začátky dospěl k realismu, ke kritickému znázornění života a mravů francouzské společnosti počátku 19. století. V horším případě pak – v důsledku desetiletí marxistických interpretací – jako kritik buržoazní společnosti. Výbor osmi novel a povídek má za cíl představit Balzaca nikoli jako kritika společnosti, nýbrž jako spisovatele mnoha žánrových a tematických poloh. Vojenské tematiky se chopil v novele *Sbohem*. V apokalyptických výjevech líčí katastrofu zdemoralizovaného francouzského vojska

při ústupu z Ruska v listopadu 1812; v další části novely pak pozoruhodným způsobem portrétuje ženu, která v důsledku válečných útrap zešílela. V novele *Tajnosti princezny z Cadignanu* si protřelá žena z vyšších kruhů pohrává s mladým nesmělým spisovatelem. Fantaskno, náboženská mystika a zločin je námětem *Usmířeného Melmotha*. Ve zdánlivě naivním hávu je napsána *Maskovaná milenka*. Autor zde však zpracovává moderní téma radikální ženské emancipace a nezávislosti. *Červená hospoda* reprezentuje kriminální žánr. Balzac zde rozprává okolnosti brutální vraždy německého obchodníka a zabývá se problémem svědomí a morální spoluviny. Tři kratší povídky – *Vášeň na poušti*, *Mše ateistova* a *Epizoda z doby teroru* – jsou ukázkou Balzacovy mistrovské drobnokresby. Kniha vychází v nových překladech – a *Epizoda z doby teroru* vůbec poprvé česky – jako čtvrtý svazek edice Světoví klasici.

Autor	Honoré de Balzac
Originální název	<i>Adieu; La messe de l'athée; Melmoth réconcilié; Une passion dans le désert; Les secrets de la princesse de Cadignan; Un épisode sous la Terreur; L'Auberge rouge; L'amour masqué ou Imprudence et bonheur</i>
Překlad	Jan Petříček
Počet stran	328
Datum vydání	červen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	16
ISBN	978-80-88411-07-9
Vazba	pevná bez přebalu
Cena	398 Kč

Honoré de Balzac (1799–1850)

byl francouzský spisovatel, tvůrce rozsáhlého prozaického cyklu, který nazval *Lidská komedie*. Téměř devadesát románů, novel a povídek tohoto cyklu si klade za cíl zobrazit v celé šíři společnost, v níž autor žil, i vnitřní emocionální a duchovní svět jednotlivce. Jako demiurg se Balzac snažil stvořit dokonalé dílo, které zaujme básníky, filozofy i masy.

Sám Balzac byl nespoutaným živlem. Na spisovatelskou dráhu se dal přes odpor rodiny, která pro něj plánovala kariéru notáře, a v prvních letech se živil psaním anonymních brakových románů v romantickém duchu. Celý život se krom toho věnoval různým pochybným podnikatelským aktivitám, a protože miloval přepych, jeho dluhy neustále narůstaly. Kvůli hektickému životnímu tempu umírá v pouhých padesáti letech a je fascinující, jak rozsáhlé dílo dokázal za tak krátkou dobu vytvořit.

Maryse Condéová

Já, Tituba, černá čarodějnice ze Salem

(přeložil Tomáš Havel)

Tituba je z dobových pramenů dochované jméno černošské otrokyně z Barbadosu, která se řízením osudu ocitla v roce 1692 v americkém Salem. V puritánském městě vyvolá její barva kůže hrůzu a davová hysterie vyvrcholí nechvalně známými procesy proti čarodějnicím. Guadeloupská spisovatelka Maryse Condéová nechává vyprávět Titubu její příběh v dobrodružném propojení fantazie a historické látky.

Zatímco osud skutečné Tituby není znám, hrdinka Condéové v románu uniká před šibenicí a vrací se na rodný Barbados, kde právě propukají první vzpoury

otroků...

V románu o putování Tituby z exotického ostrova do studeného Nového světa a zpět se Maryse Condéová dotýká témat kolonialismu, lidské svobody i údělu žen. Její historická fabulace se ale vyznačuje zejména osobitou ironií, se kterou přistupuje jak k drastickým momentům života otroků, tak nepřímo i k současným snahám o napravení křivd. Kniha byla přeložena do třinácti jazyků.

Romantická i hororová, vážná a nevážná, taková je dnes už kultovní próza autorky vyznamenané cenou Francouzské akademie i alternativní Nobelovou cenou z roku 2018. Vychází s doslovem Jovanky Šotolové.

Autor	Maryse Condéová
Originální název	<i>Moi, Tituba sorcière... Noire de Salem</i>
Překlad	Tomáš Havel
Počet stran	224
Doslov	Jovanka Šotolová
Datum vydání	srpen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	17
ISBN	978-80-88411-08-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč

Maryse Condéová (1937)

se narodila v guadeloupském Pointe-à-Pitre. V šestnácti letech odjela do Paříže studovat na Lycée Fénelon a poté na Sorbonně, kde se zabývala antilskou literaturou. Se svým prvním manželem, hercem Mamadou Condém, v šedesátých letech odjela do africké Guiney, kde vyučovala francouzštinu, později žila v Ghaně a v Senegalu.

Debutovala v roce 1976 knihou *Hérémakhonon*, svěbytným příběhem o návratu emigrantky do rodné Afriky. Vydala na dvacet románů, ve kterých se vrací k tématu rozporu mezi osobní zkušeností a zkušeností kolektivní, k dějinám kolonizace a otázkám emancipace. Ironicky přitom rozbíjí nejrůznější klišé, které kolem těchto témat vytvořily ideologické boje, a napíná čtenáře hrou s různými možnostmi čtení svých příběhů.

Získala literární ceny Marguerite Yourcenarové a Francouzské akademie (bronzová medaile za román *La Vie scélérate*). Ve Spojených státech amerických byla v roce 1993 první ženou, která získala cenu Puterbaugh za celoživotní dílo. V roce 2018 jí byla udělena alternativní Nobelova cena. Od začátku osmdesátých let učí na předních amerických univerzitách, zejména na Kolumbijské univerzitě v New Yorku. Žije mezi Spojenými státy, Guadeloupem a Francií.

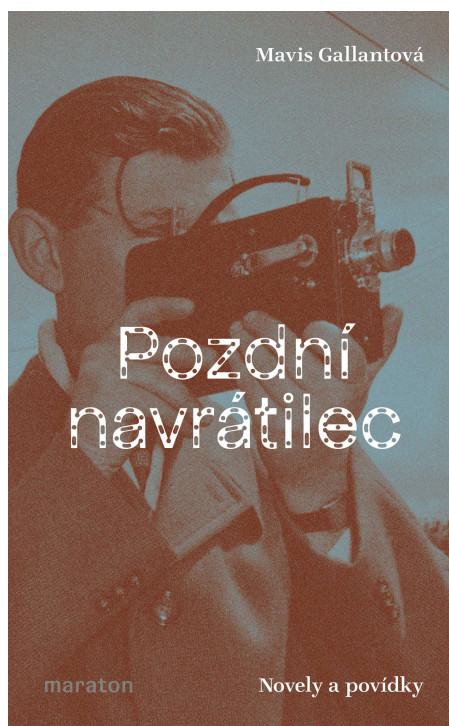
O knize mj. napsali:

Pod perem méně zručného autora by se tento stručný, silný román ... mohl stát pouhou obžalobou perverzní, zlem prodchnuté společnosti. Maryse Condéová ale uchopuje látku s vypravěčskou bravurou, silným důrazem na postavy a kousavým humorem, díky kterým vzniklo dílo velké a bohaté.

New York Times Book Review

Condéová je jednou z nejplodnějších autorek karibské oblasti a možná nejsilnějším ženským hlasem současné americké prózy. Ve své interpretaci salemského čarodějnického případu propletla látku s vlastními sny a stvořila tak vynikající historickou fikci, znepokojivé a silné memento toho, jaké nebezpečí se skrývá v nesnášenlivosti vůči jinému.

Choice

Mavis Gallantová

Pozdní navrátilce

(přeložil Martin Pokorný)

Mavis Gallantová se narodila v Kanadě a žila ve Francii, kde v roce 2014 zemřela ve věku 91 let. Celý svůj život se věnovala téměř výlučně jedinému žánru, povídce, a prvním místem jejich vydání byl takřka výhradně časopis *The New Yorker*. Ve svých stručných, břitkých prózách autorka skloňuje téma emigrace – vnitřní i vnější. Jelikož sama strávila většinu života mimo rodnou zemi, má pro vykořeněné a osamělé postavy svých povídek hluboké, lidské pochopení. Zároveň ale se smyslem pro zkratku a ostrou ironií prolamuje konvence a ustálené formy žánru.

Mistrovské povídky Mavis Gallantové jsou svým významem přirovnávány k dílu Čechova či Henryho Jamese a hluboce ovlivnily celou generaci autorů. Spolu s A. Munroovou je řazena k nejvýznamnějším kanadským spisovatelům 20. století. Výbor *Pozdní navrátilce* obsahuje třináct novel a povídek a vůbec poprvé představuje tuto významnou autorku českému čtenáři.

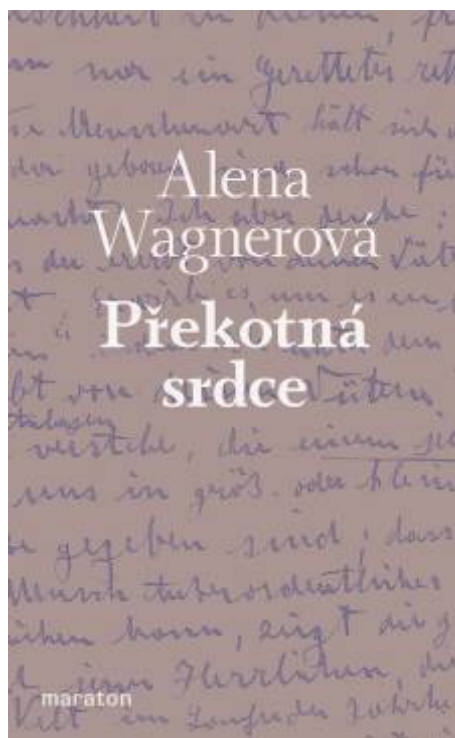
Autor	Mavis Gallantová
Překlad	Martin Pokorný
Počet stran	288
Datum vydání	září 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	18
ISBN	978-80-88411-10-9
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	368 Kč

Mavis Gallantová (1922–2014)

se narodila v Montrealu. Po krátké novinářské dráze se rozhodla opustit zemi a cestovat. Usadila se v Paříži, kde začala psát povídky pro časopis *The New Yorker*, jež jí přinesly mezinárodní uznání.

Je považována za kanonickou autorku a soubory jejích próz pravidelně vycházejí v anglickém originále i v překladech. Zároveň ale její jméno není běžně známé. Jistě k tomu přispěl fakt, že se světu prezentovala výhradně svou tvorbou a ani její deníky, zpřístupňované od roku 2012, toho o její osobě mnoho neodkrývají – nepochybně i proto, že část záznamů autorka ještě za svého života zničila. Mavis Gallantová zemřela v Paříži v roce 2014. Je autorkou více než 100 krátkých próz.

Alena Wagnerová **Překotná srdce**

V nové próze Aleny Wagnerové se čtenář setkává s řadou kulturně i duchovně významných historických osobností – světícím biskupem pražským a kunsthistorikem Antonínem Podlahou, spisovatelem Karlem Krausem, básníkem Rainerem Mariou Rilke, malířem Maxem Švabinským a Johannesem a Sidonií Nádhernými. Nejde však o historický román, nýbrž o novelu v dopisech.

Zvolená forma fiktivní korespondence mezi Antonínem Podlahou, Karlem Krausem a Johannesem Nádherným autorce umožňuje zachytit vnitřní život hlavních postav, proniknout do jejich vztahů a prožívání. Stáváme se svědky jejich hledání toho, co znamená blízkost

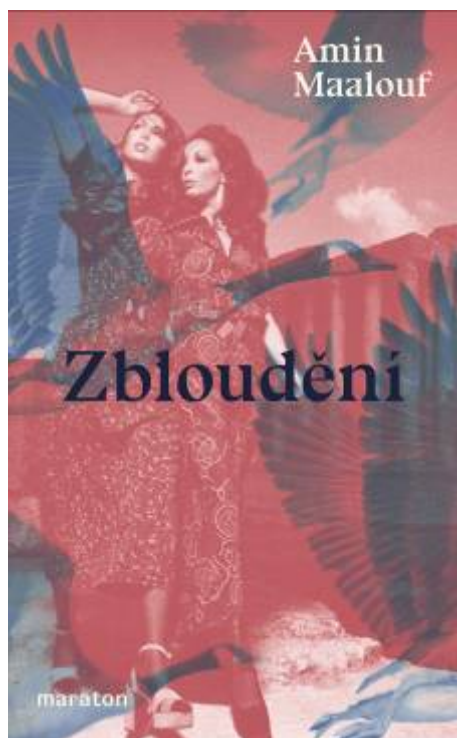
druhého člověka nebo jeho, být dočasná, ztráta, a především různých podob vztahu mezi mužem a ženou – od duchovních sympatií a platonického sblížení přes lásku neopětovanou a zavrženou až k intenzivnímu, téměř milostnému sourozeneckému vztahu.

Autor	Alena Wagnerová
Počet stran	136
Datum vydání	září 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	19
ISBN	978-80-88411-09-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	228 Kč

Alena Wagnerová (1936),

spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy. Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2013), pohybujícího se v okruhu Franze Kafky a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Amin Maalouf

Zbloudění

(přeložil Jan Petříček)

Jedné noci v Paříži zazvoní telefon. Adam se dozví, že jeho nejbližší přítel z mládí umírá. Rozhodne se okamžitě odjet do své domoviny, které se po dlouhých dvacet pět let vyhýbal. Jako exulant žil ve Francii pohodlný život respektovaného historika – sice v cizině, ale v bezpečí. V jeho rodném Libanonu zatím zuřila občanská válka a škody, které napáchala na místní společnosti, Adama při návratu domů rychle doženou.

Každý z jeho školních přátel si v dramatické době zvolil vlastní cestu; někteří žili se zavřenýma očima, jiní se nechali unést ideologií a mají na rukou krev. Neseme za

stav své země osobní odpovědnost? Je utéct lepší než se zaprodat? A jsou věci, které nemůžeme odpustit ani nejlepším přátelům?

Přední současný francouzskojazyčný spisovatel ve svém nejautobiografičtějším románu bilancuje vlastní životní rozhodnutí, uvažuje o ideálech, kompromisech, politice i lásce v době války.

Autor	Amin Maalouf
Originální název	<i>Les Désorientés</i>
Překlad	Jan Petříček
Počet stran	344
Datum vydání	říjen 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	20
ISBN	978-80-88411-14-7
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	448 Kč

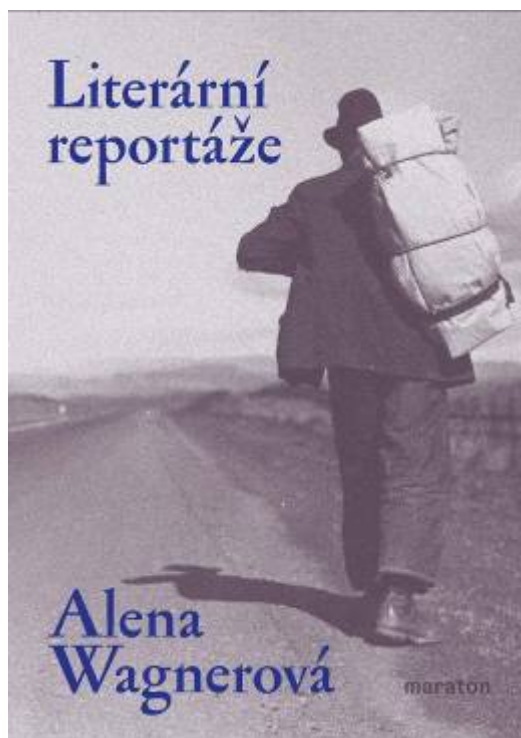

Amin Maalouf (1949),

spisovatel narozený v libanonském Bejrútu rodičům z rozdílných kultur strávil dětství v Egyptě a dospívání v jezuitské koleji. V Libanonu se prosadil jako novinář. V roce 1976, po vypuknutí občanské války, ze strachu o svou rodinu emigroval se ženou a dětmi do Paříže. První literární úspěch zaznamenal s románem *Léon l'Africain* (Leo Africanus) v roce 1986. Svou pozici jednoho z nejznámějších a nejprekládanějších francouzsky píšících autorů stvrdil knihami *Samarcande* (Samarkand), *Les Jardins de lumière* (Zahrady světla) a *Le Rocher de Tanios* (Taniova skála). Do češtiny byl přeložen jeho historický román *Baltazarovo putování* a eseje *Nezkrotitelná planeta*.

Hrdinové Maaloufových románů jsou poutníky napříč dějinami, státy i kulturami. Autor ve svých dílech humanisticky vyzývá k tomu, aby tradice a identita jednoho nebyly stavěny na ničení tradice a identity druhého. Sám poznamenaný válečnou zkušeností a emigrací nabádá zejména k úctě k bližnímu.

Je nositelem Goncourtovy ceny a členem Francouzské akademie.

Alena Wagnerová **Literární reportáže**

Alena Wagnerová se významnému žánru literární reportáže, kterému se dostává stále větší pozornosti, věnuje více než padesát let. Knižní výbor *Literární reportáže* nabízí to nejlepší z jejích textů z let 1965 až 2018.

Jeho první část obsahuje články publikované ve druhé polovině šedesátých let v časopise *Plamen*, které se týkají jak tehdejší společensko-politické situace, tak české historie 20. století. Zde vynikají mj. texty zachycující nesmírně působivé vypravování vdov, jejichž manželé a synové padli v Pražském povstání, nebo mapující názorové tříbení a vnitřní život mladých českých intelektuálů, kteří za okupace založili odbojovou organizaci Předvoj. Dalším jejím tématem jsou dramatické peripetie česko-německého soužití v Sudetech nebo kolektivizace a její sociální a kulturní důsledky, například v podobě příběhu jihočeských vesnic tzv. selského baroka.

Druhá část zahrnuje reportáže publikované později a autorka v nich mapuje místa a konkrétní lidské osudy. Konfrontuje v nich přítomnost s minulostí, například v reportážích o slovenských Košicích, Ravensbrücku, vile Tugendhat či belgických Yprách. Stranou její pozornosti nezůstalo ani to, jak se Německo vypořádávalo s tzv. uprchlickou krizí.

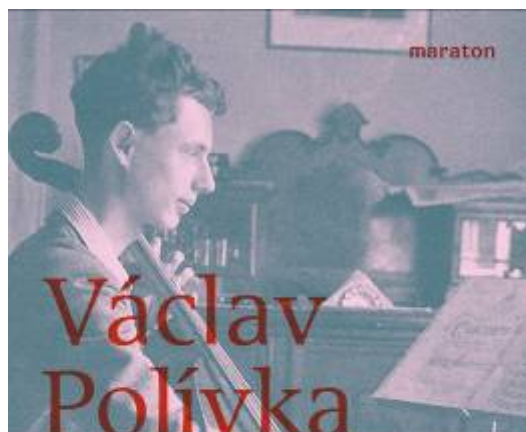
Texty Aleny Wagnerové jsou nesený v duchu, který je autorce hluboce vlastní – v duchu lidskosti a pochopení pro slabší, opomíjené nebo zamlčované. Autorka neuhazuje realitu nebo historické zločiny ani neglorifikuje menšiny; ve svých textech usiluje zprostředkovat poznání, dobrat se porozumění a nalézat to, co spojuje.

Autor	Alena Wagnerová
Počet stran	256
Datum vydání	listopad 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	21
ISBN	978-80-88411-12-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	348 Kč

Alena Wagnerová (1936),

spisovatelka, orální historička a editorka, se narodila v Brně a od roku 1969 žije v Německu. Publikuje od šedesátých let, zejména sociologické studie, eseje a prózu. Píše česky i německy. Je autorkou biografie Sidonie Nádherné (2010), české a evropské osobnosti, jejíž život se odehrával na pozadí první poloviny 20. století, jejího bratra Johannese (2013), pohybujícího se v okruhu Franze Kafky, a české novinářky Mileny Jesenské (1996). Kniha *V ohnisku nepokoje* (2003) obohacuje kafkovskou literaturu o pohled na spisovatelovu rodinu. V textu *Co by dělal Čech v Alsasku?* (2011) sleduje alsaskou stopu Jiřího Weila. *Žena za socialismu* (2017) je překladem sociologické monografie vydané původně v Německu. Dlouhodobě a systematicky se zabývá česko-německými vztahy. Připomeňme rozhovory s Němci a Čechy ze Sudet – *Odsunuté vzpomínky* (1993) a *Neodsunuté vzpomínky* (2001) – nebo publikaci o německých odpůrcích nacismu v Československu *A zapomenuti vejdemo do dějin* (2010). Vedle novely *Dvojitá kaple* vydala v roce 2019 cyklus povídek *Cestou životem*.

Autentické, dosud neznámé a působivé svědectví
o Pražském povstání i o úpadku třetí republiky a trvalém
nárůstu násilí, které vyústilo v tragédii února 1948.

Václav Polívka Deníky 1945–1948

V roce 2012 byly v Norsku na půdě jednoho domu nalezeny dosud neznámé a nepublikované deníky Václava Polívky, později Vidara Jensena, které si psal v Československu od ledna 1945 do března 1948. Mladík pocházel ze vzdělané rodiny a spolu se svými rodiči žil v domě na Pražském hradě, miloval klasickou hudbu a sám hrál na klavír a violoncello. Zapisovat si začal jako sedmnáctiletý gymnazista a po válce pokračoval už jako student medicíny. Jeho deníky jsou cenné zejména tím, že poskytují bezprostřední a autentické svědectví o důležitých historických událostech a vůbec o společensko-

-politickém dění dané doby – od posledního roku okupace včetně Pražského povstání přes poválečné období, kdy společnost ještě žila v euforii z osvobození a neviděla blížící se nebezpečí, až ke komunistickému převratu v únoru 1948. Tehdy dvacetiletý Václav Polívka jasně viděl, co se ve státě děje a že vývoj směřuje ke komunistické diktatuře. Na jaře 1948 se mu podařilo uprchnout z Československa a usadit se v Norsku, kde se také oženil se svou láskou, kterou potkal během studentských cest do Dánska v letech 1946 a 1947.

Knižní výbor z rozsáhlých a pečlivých deníkových záznamů mapuje jak bohatý kulturní a osobní život mladého studenta, tak i celospolečenské nálady, politické dění a přelomové okamžiky našich dějin ve druhé polovině čtyřicátých let 20. století.

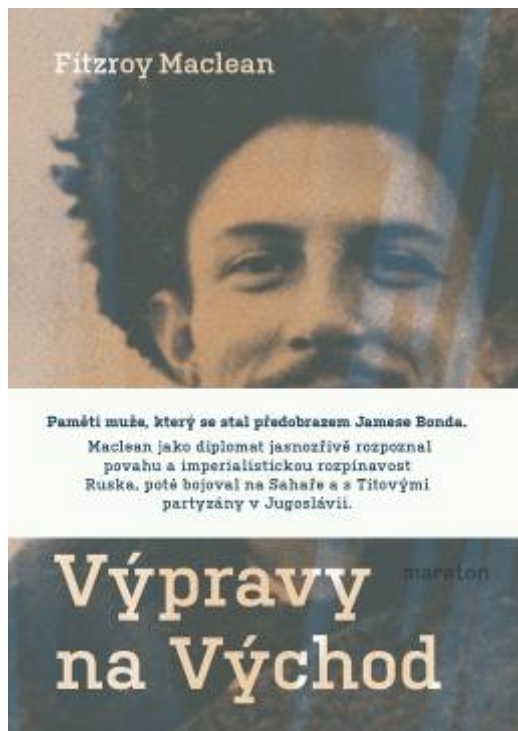
Autor	Václav Polívka
Počet stran	336
Datum vydání	prosinec 2022
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	22
ISBN	978-80-88411-13-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	398 Kč

Václav Polívka (1927–1971)

se narodil v Praze do rodiny překladatelky a ministerského rady. Vyrůstal v Jiřské ulici na Pražském hradě. Od malička miloval klasickou hudbu a byl talentovaným klavíristou a violoncellistou. Kromě toho si také vedl podrobný deník, jehož část z let 1945–1948 objevily jeho děti na půdě rodinného domu po Polívkově smrti.

Po absolvování Vančurova gymnázia na Smíchově začal Václav Polívka studovat lékařství. Se svým nejlepším přítelem absolvoval v letech 1946 a 1947 dva letní pobyty ve Skandinávii, které ho silně ovlivnily a během nichž se seznámil se svou budoucí ženou. Když komunisté převzali v zemi moc, rozhodl se Václav Polívka pro emigraci. Na jaře 1948 si za peníze z prodaného violoncella opatřil falešný pas a vycestoval do Dánska. Později se usadil v Norsku, kde dokončil studia medicíny a působil jako lékař se specializací na plicní choroby. Emigrace ho navždy poznamenala – situaci v Československu sledoval s hořkostí i opatrnými nadějemi, které definitivně zpretrhal rok 1968. V roce 1971 Václav Polívka v pouhých čtyřiceti čtyřech letech zemřel na rakovinu.

Fitzroy Maclean

Výpravy na Východ

(přeložil Pavel Pokorný)

Poprvé česky vychází proslulé svědectví sira Fitzroye Macleana o jeho diplomatickém a vojenském působení mezi lety 1937–1945. Macleanovo dobrodružné vyprávění, podané s nezaměnitelným vtipem a osobním šarmem, posloužilo jako jeden ze vzorů pro Flemingovu sérii románů o Jamesi Bondovi.

První část se odehrává v Sovětském svazu v letech 1937–1939, kdy je Maclean na diplomatické misi v Moskvě a za značného rizika cestuje po odlehlých částech Ruska a Střední Asie nebo pozorně sleduje stalinské monstrprocesy. Druhá líčí jeho

válečné působení v pouštním komandu v severní Africe, kde bojuje proti Rommelově armádě. Třetí část mapuje roky 1943–1945, kdy byl Churchillem pověřen vedením výsadku, který měl podporovat a koordinovat Titovy partyzány v Bosně a Srbsku. Maclean s Titem navázal přátelský vztah a věnuje hodně prostoru právě Titově osobě a peripetiím jeho vztahu se Spojenci – účastní se i zásadních jednání a mírových dohod.

Macleanovy paměti jsou žánrově mnohostranné – mají charakter poutavého cestopisu, dobrodružného válečného románu i pronikavých geopolitických esejů. Přináší zásadní svědectví o stalinismu, bojích druhé světové války, o Titovi a tehdejší situaci na Balkáně. Kniha je psána poutavým a svižným stylem a její četba přináší vedle historického poznání také mimořádný čtenářský zážitek.

Autor	Fitzroy Maclean
Originální název	<i>Eastern Approaches</i>
Předmluva	Simon Sebag Montefiore
Překlad	Pavel Pokorný
Počet stran	424 + fotopříloha
Datum vydání	leden 2023
Číslo vydání	2.
Číslo publikace	23
ISBN	978-80-88411-16-1
Vazba	brožovaná s klopami a páskou
Cena	548 Kč

Fitzroy Maclean (1911–1996),

skotský diplomat, voják, politik a spisovatel, vstoupil po studiu na univerzitě v Cambridge v roce 1933 do diplomatických služeb Spojeného království. Od roku 1934 působil na britském velvyslanectví v Paříži a tři roky poté byl vyslán do Moskvy. Na vlastní pěst procestoval celou zemi a dostal se až do Střední Asie a Afghánistánu, které tehdy platily za zcela nepřístupné cizincům. Po svém návratu podal v Londýně zprávu o Stalinových čistkách.

Po vypuknutí války v roce 1939 odešel z diplomatických služeb a přihlásil se do britské armády, účastnil se řady bojů a operací v různých částech světa a v armádě nakonec dosáhl hodnosti generálmajora. V roce 1941 získal za Konzervativní stranu křeslo v Dolní sněmovně a poslancem zůstal až do roku 1974.

V roce 1949 vydal své *Výpravy na Východ* (Eastern Approaches) a psal též o skotských dějinách. Podílel se na tvorbě televizních dokumentů a působil jako komentátor dění v Sovětském svazu. V devadesátých letech organizoval a osobně doprovázel zásilky pomoci do Bosny a Chorvatska.

O knize mj. napsali:

Na čtenáře čeká velké potěšení. Výpravy na Východ patří mezi nejlepší memoáry, jaké po druhé světové válce vyšly, a nejenže přežily zkoušku času, ale vykvetly ve věčně populární klasiku, kterou by měl znát každý. Je to nadčasové mistrovské biografické dílo. Tato kniha mi doslova změnila život.

Simon Sebag Montefiore v předmluvě knihy *Výpravy na Východ*

Zábavné a zásadní, předloha Jamese Bonda.

The New York Times

Jedno z nejlepších akčních vyprávění, jaké kdy kdo napsal.

Punch

Macleanovo klasické dílo nás zaujme směsicí duchaplnosti, náruživosti a důvtipu... Maclean je zábavný a všímavý mistr vytríbeného vyprávění.

Observer

Jeho poutavá kniha nám odhaluje tvrdého muže činu ... je pozoruhodná.

The Times Literary Supplement

Muž odvážného charakteru.

Winston Churchill

Maylis de Kerangalová

Život za život

(přeložil Tomáš Havel)

Po ranním výletu k moři má skupina mladých surfařů nehodu v dodávce, která se pro jednoho z nich stává smrtelnou. Jeho rodiče se musí vyrovnat nejen s faktem, že syn se nachází na přístrojích ve stavu mozkové smrti, ale jsou zároveň postaveni před těžkou volbu – zda svolit k transplantaci orgánů a pomoci tak zachránit životy jiných.

Román význačné francouzské autorky je podán mimořádně originálním a čtivým stylem. Čtenář je v proudu vědomí všech zúčastněných, od kamarádů přes rodiče až po ošetřující personál a čekatele na transplantaci, bezprostředně vtažen do děje a prožívání aktérů. Autorka přitom čerpá z nejlepší francouzské stylistické tradice a jejímu poetickému obrazu lidských prožitků ve vypjatém okamžiku se dostalo velkého uznání kritiky i mnoha nadšených čtenářů jak ve Francii, tak v zahraničí.

Kerangalová virtuózně uchopuje bohatý rejstřík témat – od lidských emocí přes mravní dilemata až po reflexi toho, jak nové možnosti lékařství mění náš vztah k tělu a jeho důstojnosti či jak se proměňují rituály obklopující v naší kultuře smrt.

Kniha byla přeložena do více než 30 jazyků a mimo jiné byl na jejím základě natočen úspěšný film *Život za život* v režii Katell Quillévéré.

Autor	Maylis de Kerangalová
Originální název	<i>Réparer les vivants</i>
Překlad	Tomáš Havel
Počet stran	224
Datum vydání	březen 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	24
ISBN	978-80-88411-17-8
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	328 Kč

Maylis de Kerangalová (1967)

francouzská spisovatelka, vydala deset románů a řadu kratších próz, kterým se dostalo kladného čtenářského i kritického přijetí. Kniha *Naissance d'un pont* (Zrození mostu, 2010) získala Prix Médicis a román *Réparer les vivants* (Život za život, 2014) kromě mnoha francouzských knižních ocenění i nominaci na mezinárodní Man Booker Prize v roce 2016 za anglický překlad (*Mend the Living*).

Český čtenář zatím neměl příležitost seznámit se s dílem autorky v překladu, *Život za život* je tak jejím prvním románem vydaným v češtině.

O knize mj. napsali:

Četla jsem jen málo působivějších knih... Kerangalová rozvíjí dynamiku svého líčení natolik mistrovsky, že na konci četby si čtenář připadá až opuštěný. Ukazuje, že vyprávění o smrti a bolesti může probudit naše nejušlechtilejší stránky a stvořit hluboce dojemné umění.

Lydia Kieslingová, The Guardian

Od první drásavé věty, zabírající celý odstavec, román krok za krokem živě ztvárňuje proces dárčovství orgánů. ... Autorka o vědě píše zcela neobvyklým způsobem a vzbuzuje nadšení nejen naléhavostí, ale i pečlivým líčením každého detailu.

The New Yorker

Život za život od Maylis de Kerangalové je poezie ustrojená jako román. ... Není to příběh, co činí knihu tak úžasnou. Především je to její řeč. Ze všeho nejvíc mi připomíná Vladimira Nabokova.

Bill Gates

Jean-Christophe Rufin
Kráľ Sobol
aneb putování Mórica Beňovského
(přeložil Tomáš Havel)

Námětem románu jsou životní osudy světoběžníka a osvícence slovenského původu Mórica Beňovského (1746–1786). Autor se inspiroval jeho rozsáhlými pamětmi, sepsanými v osmdesátých letech a vydanými poprvé v roce 1790, kdy se staly světovým bestsellerem.

Rámec románu tvoří vyprávění hlavního hrdiny a jeho družky na návštěvě u Benjamina Franklina. Barvitě líčení jejich životních osudů – od pohnutého dětství, účasti v polském boji proti ruské okupaci přes zajetí a pobyt v trestanecké kolonii na Sibiři až k útěku a strastiplné

plavbě z Kamčatky kolem Číny až do Evropy – nakonec ústí k důvodu návštěvy: Poté co se usadili na Madagaskaru, Beňovský dokázal usmířit tamní obyvatele, a ti ho dokonce prohlásili za krále. Původně však na ostrov přijel z pověření francouzského panovníka, a ten trvá na tom, že si chce území podmanit a učinit z něho zásobárnu nerostů, a zejména otroků. Beňovský žádá Franklina o pomoc a podporu. Na Madagaskaru vidí reálnou možnost, jak uskutečnit osvětské ideje, vyhnout se podrobení místních obyvatel, a naopak jim – a tak i sobě – dát svobodu...

Autor	Jean-Christophe Rufin
Originální název	<i>Le tour du monde du roi Zibeline</i>
Překlad	Tomáš Havel
Počet stran	280
Datum vydání	duben 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	25
ISBN	978-80-88411-15-4
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	388 Kč

Jean-Christophe Rufin (1952),

hlavní profesí lékař, je čelnou osobností humanitárního hnutí (mj. zakládajícím členem organizace Lékaři bez hranic) a působil také jako diplomat (2007–2010 francouzským velvyslancem v Senegalu). Roku 2008 byl zvolen do Académie Française, nejprestižnější francouzské kulturní instituce s fixním počtem čtyřiceti členů. Jako spisovatel obdržel v roce 1997 Goncourtovu cenu za prvotinu a v roce 2001 „plno-právnou“ Goncourtovu cenu (tj. nejvýznamnější francouzskou literární cenu), v roce 1997 Prix Méditerranée ad. Je autorem devíti románů a sedmi esejistických knih. Česky vyšly romány *Adamova vůně* (2008) a *Červený obojek* (2014) a esejistické knihy *Nesmrtelná túra do Compostely* (2015) a *S leopardem v patách* (2017).

O knize mj. napsali:

Historický román s parametry velko filmu je zároveň i dechberoucím cestopisem a napínavým milostným příběhem.

Bernard Lehut, RTL

Okouzující počín... Knižní oslava, která vás nadchne.

Alice Ferneyová, Le Figaro littéraire

Velký román! Jean-Christophe Rufin nás bere do jiných světů, jiných časů, svým uměním objevuje všechny stezky lidství.

Valérie Gansová, Madame Figaro

Neváhejte a pusťte se do příběhu největšího dobrodruha 18. století.

François Busnel, La Grande Librairie

Oksana Vasjakinová

Rána

(přeložila Alena Machoninová)

Prozaickým debutem ruské básnířky Oksany Vasjakinové se stal dokumentární, autobiografický text, který se odvíjí kolem autorčiny skutečné cesty s matčiným popelem z Volgogradské oblasti na rodnou Sibiř. Z Volgogradu do Moskvy, z Moskvy do Novosibirsku a Irkutsku letadlem s přestupy a poté čtrnáct hodin autobusem přes tajgu do malého městečka Ust'-Ilimsk, ve kterém jako by všechny cesty končily.

Tato dlouhá trasa představuje kostru románu, kolem níž se soustřeďuje vyprávění o smrti, umírání a loučení provázeném nesmyslnou byrokracií. Cesta

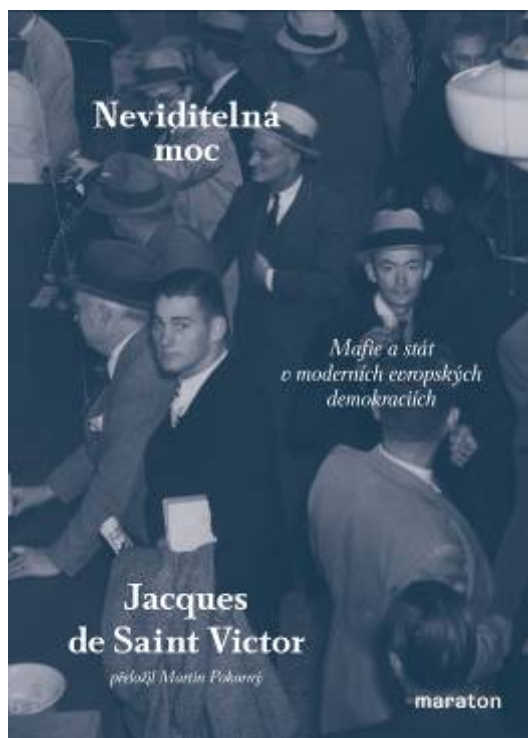
do rodných míst je zároveň cestou k pochopení vlastní sexuality, ženskosti i způsobu, jak o těchto tématech dnes vypovídat. Autorka se ve svých úvahách obrací k řadě svých předchůdkyň, mimo jiné i ke spisovatelce a vězeňkyni Gulagu Anně Barkovové aj. Románové pasáže se prolínají s esejistickými, přítomnost s minulostí. Svou soustředěností na rodinnou paměť je román blízký próze ruské básnířky a esejistky Mariji Stěpanovové *Památce paměti* (Pamjati pamjati 2017, česky 2021), míšením intimního světa s úvahami o literatuře a umění prózám britské spisovatelky Olivie Laingové.

Autor	Oksana Vasjakinová
Originální název	<i>Рана</i>
Překlad	Alena Machoninová
Doslov	Alena Machoninová
Počet stran	248
Datum vydání	červen 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	26
ISBN	978-80-88411-20-8
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	348 Kč

Oksana Vasjakinová (1989),

ruská básnířka, spisovatelka a kurátorka řady kulturních projektů. Narodila se v sibiřském městě Ust'-Illimsk. Vystudovala Literární institut Maxima Gorkého v Moskvě (2016). První básnickou sbírku *Ženská próza* (*Ženskaja proza*) vydala v roce 2016. Se svou poezií se dostala do užších nominací několika významných ocenění a obdržela básnickou cenu Licej (2019) za rozsáhlou báseň *Když jsme žili na Sibiři* (*Kogda my žili v Sibiri*). V roce 2019 jí v nakladatelství AST vyšel cyklus *Vítr zuřivosti* (*Vetěr jarosti*), věnovaný ženským obětem sexuálního násilí. *Rána* (Rana, 2021) je její prozaickou prvotinou; v roce 2022 ji nakladatelství Novoje litěraturnoje obozrenije doplnilo o román *Step* (*Stěp*) věnovaný otci, dálkovému řidiči kamionu, a devadesátým letům v ruské provincii. V březnu 2023 pak vyšel závěrečný text prozaické trilogie, román *Růže* (*Roza*), který je věnován tetě z matčiny strany a jejímu boji s tuberkulózou.

Jacques de Saint Victor

Neviditelná moc

Mafie a stát v moderních evropských demokraciích

(přeložil Martin Pokorný)

Mafie se zrodila už na troskách feudálního systému, nicméně její rozmach nastal až teprve s rozvojem demokracie a kapitalismu. Vzápětí zapustila kořeny v Neapoli, na Sicílii a v Kalábrii. Za svůj rozkvět vděčí zločineckým paktům, které uzavírala s částí politické a společenské elity.

Kniha rekonstruuje politické dějiny mafií a jejich expanzi na evropském kontinentu. Autor mapuje jejich kolébku a nachází první aktéry příběhu: zkorumpované šlechtice, bezskrupulózní prominenty, zbohatlé statkáře stejně jako nájemné vrahy... Odkrývá neviditelné vazby těchto „kriminálních sekt“ na rodící se demokracii a sleduje jejich dobývání Ameriky.

Se studenou válkou se objevuje spekulantská mutace mafiánských sítí a autor rozplétá metody jejich vydatného parazitování na liberální ekonomice. Ocítáme se tedy v době rozmachu obchodu s drogami, vzniku daňových rájů, kompromitace vatikánské banky, skandálů s nemovitostmi, v čase, kdy si mafiánští bossové čile podávají ruce s politiky, průmyslníky a finančníky. Po pádu Berlínské zdi v Evropě rostou nové neprůhledné skupiny, které tento „model“ využívají k dobývání dalších území...

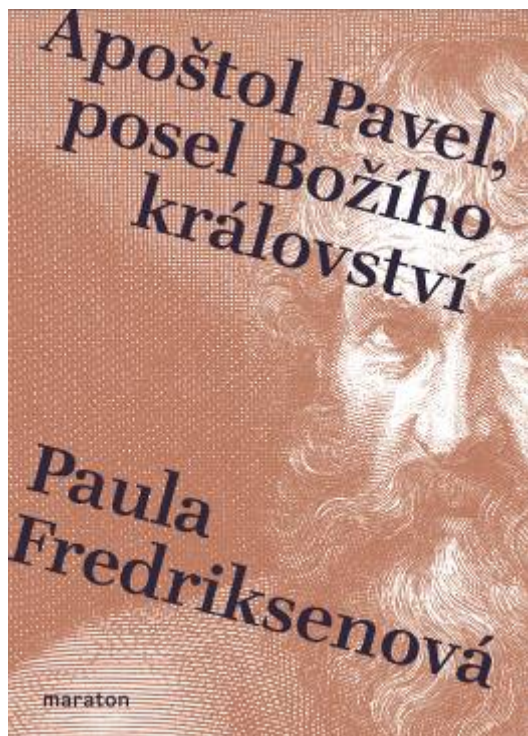
Autor	Jacques de Saint Victor
Originální název	<i>Un Pouvoir invisible. Les mafias et la société démocratique (XIXe – XXIe siècle)</i>
Překlad	Martin Pokorný
Počet stran	360
Datum vydání	červenec 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	27
ISBN	978-80-88411-11-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	458 Kč

Jacques de Saint Victor (1963),

francouzský historik práva a politických idejí, působí jako vysokoškolský profesor a literární kritik. Svou kariéru začal jako právník a přednášející na Sorbonně, poté se stal novinářem v deníku *Figaro Économie*. V roce 1996, po získání doktorátu z dějin práva, začal pracovat na univerzitě a zároveň zůstal spisovatelem listu *Figaro littéraire*. Je autorem řady knih pojednávajících o dějinách politických idejí, včetně liberálního myšlení, krize demokracie a populismu, právních systémů a organizovaného zločinu, členem redakční rady a spolušéfredaktorem časopisu *Cités* a členem redakční rady *Revue des Deux Mondes*. Od roku 2009 působí jako profesor na univerzitě Paris 8 Vincennes–Saint-Denis. Ve svém výzkumu se zaměřuje také na právní dějiny globalizace. Kromě toho Jacques de Saint Victor působí jako hostující profesor na Università degli Studi Roma Tre. Je členem Francouzské asociace historiků politických dějin (AFHIP) a Asociace historiků právnických fakult.

Mezi jeho známé práce patří *Couple interdit* (2006, Obcování zakázáno), *Critique des nouvelles servitudes* (2007, Kritika nového otroctví) nebo *Via Appia, Voyage sur la plus ancienne route d'Italie* (2016, Via Appia. Pouť po nejstarší cestě v Itálii).

Paula Fredriksenová

Apoštol Pavel, posel Božího království

(přeložil Jan Petříček)

Kniha je pozoruhodnou studií života a doby apoštola Pavla. Renomovaná americká historička mimořádně přístupným a čtivým stylem plyně navazuje na svá předchozí díla věnovaná sv. Augustinovi, Ježíši Kristu coby historické postavě a období raného křesťanství obecně.

Autorka si klade za cíl vyvrátit množství tradičních antisemitských stereotypů spojených s interpretací textů sv. Pavla a zasadit jeho život, filozofii i misijní činnost do širšího kulturního a náboženského prostředí středomořské civilizace 1. století.

Značnou pozornost přitom věnuje vyvrácení novodobé představy o vzájemné výlučnosti pojmů *křesťanský* a *židovský*, nejednotnosti a nestálosti náboženských proudů starověkého judaismu a vztahům mezi v diaspoře žijícími Židy a jejich pohanským okolím. Pavla představuje coby plnohodnotného člena židovské náboženské tradice, nikoli jako prvního ze skutečně „nežidovských“ křesťanů. Z pozice nezaujaté odbornice a zároveň zdatné popularizátorky dokáže zaujmout čtenáře laické i zasvěcené.

Autor	Paula Fredriksenová
Originální název	<i>Paul. The Pagans' Apostle</i>
Překlad	Jan Petříček
Počet stran	320
Datum vydání	srpen 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	28
ISBN	978-80-88411-18-5
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	428 Kč

Paula Fredriksenová (1951),

etablovaná historička narozená v americkém státě Rhode Island se jako emeritní členka akademického sboru Bostonské univerzity a nyní hostující profesorka Katedry srovnávací religionistiky Hebrejské univerzity v Jeruzalémě zaměřuje na dějiny raného křesťanství. Svůj odborný zájem soustřeďuje zejména na obyvatele dávného Středomoří – ať pohany, židy nebo křesťany – v interakci s řadou činitelů působících v jejich tehdejším geocentrickém vesmíru: od různých božstev a kosmických sil přes netělesné bytosti až po pozemské divotvůrce. Svou erudici autorka uplatnila nejen v rozsáhlé publikační činnosti, ale i jako mediálně atraktivní popularizátorka svého oboru v televizní a dokumentární tvorbě. Výsledky své vědecké práce publikovala mimo jiné v knihách *From Jesus to Christ* (1988, *Od Ježíše ke Kristovi*), *Jesus of Nazareth, King of the Jews* (1999, *Ježíš nazaretský, král židovský*), *Augustine and the Jews* (2008, *Augustin a Židé*) nebo *When Christians Were Jews* (2018, *Když křesťané byli židy*). Od roku 2013 působí též v Americké akademii umění a věd.

Katěrina Gordějevová

Odnes můj žal

(přeložil Václav Štefek)

Ruská nezávislá novinářka a válečná reportérka v souboru mimořádně působivých reportáží zachycuje osudy lidí těžce poznamenaných válkou na Ukrajině. Na své knize začala pracovat hned po 24. únoru 2022 a poslední zaznamenané události se odehrávají v únoru 2023.

Prostřednictvím rozhovorů, formálně prostých, zato lidsky velmi silných, uvádí čtenáře doslova do středu dění, přesněji řečeno prožívání těch, které válka bezprostředně zasáhla. Provádí nás různými místy i prostředími a dává nám nahlédnout

do myšlení i citění rozličných lidských povah. Čtyřicet epizod, jejichž počet symbolicky zvolila podle osudného únorového data ruského vpádu, začíná na rusko-estonské hranici a obloukem se vrací tamtéž, mezitím však čtenáře provede řadou míst a uprchlických osudů – od Berlína přes Vratislav či Brno až po Moskvu.

Autor	Katěrina Gordějevová
Originální název	<i>Унеси ты моё горе</i>
Překlad	Václav Štefek
Počet stran	328
Datum vydání	září 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	29
ISBN	978-80-88411-25-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	438 Kč

Katěrina Gordějevová (1977),

jedna z nejznámějších ruských nezávislých novinářek, pracovala do roku 2012 jako válečná reportérka pro federální televizní kanál NTV, kde podávala svědectví o bojích v Čečensku, Afghánistánu a Iráku. Z televize odešla kvůli nesouhlasu s programovým zaměřením a později, v roce 2014, po ruské anexi Krymu opustila Rusko.

V roce 2020 založila na YouTube vlastní kanál, který má dnes více než 1,5 milionu odběratelů. Při natáčení dokumentu „*Lidé ve válce*“ navštívila desítky uprchlických center a táborů v Evropě i v Rusku. Její tříhodinový film zhlédlo více než 2,5 milionu lidí. V srpnu 2022 byla Gordějevové udělena Mezinárodní novinářská cena Anny Politkovské. Ruská vláda ji v září 2022 označila za „zahraničního agenta“. Kniha „*Odnes můj žal*“ byla přeložena nebo se překládá do jedenácti jazyků. Ruský originál vydán nebyl a pravděpodobně v autorčině vlasti v dohledné době ani nevyjde.

Alena Machoninová **Hella**

Text je literární prvotinou rusistky Aleny Machoninové. Její titul odkazuje na vlastní tematický základ prózy-eseje, a tím jsou osudy Helly, resp. Heleny Frischerové – české Židovky, která byla předobrazem postavy Ri z románu Jiřího Weila *Moskva-hranice*. Původně se mělo za to, že Hella byla společně se svým manželem popravena za stalinského Velkého teroru. Před několika lety se však ukázalo, že Hella strávila deset let v Gulagu na severu Ruska a po propuštění žila v Moskvě až do své smrti v roce 1984. V roce 2017 pak vyšly její lágrové vzpomínky v českém překladu.

Machoninová se snaží rekonstruovat její osudy i vnitřní život na základě všech dostupných faktů včetně Helliny korespondence. Činí tak ale svébytnou prozaickou formou, která reflektuje širší souvislosti, minulost i současnost Ruska, vztah literatury a reality, jakož i svou vlastní cestu k osobnosti Helly Frischerové. Propracovaná a hluboce prožitá autofikční próza je zároveň knihou o návratech, či jejich nemožnosti, o domově a nostalgii, o literatuře a překladu.

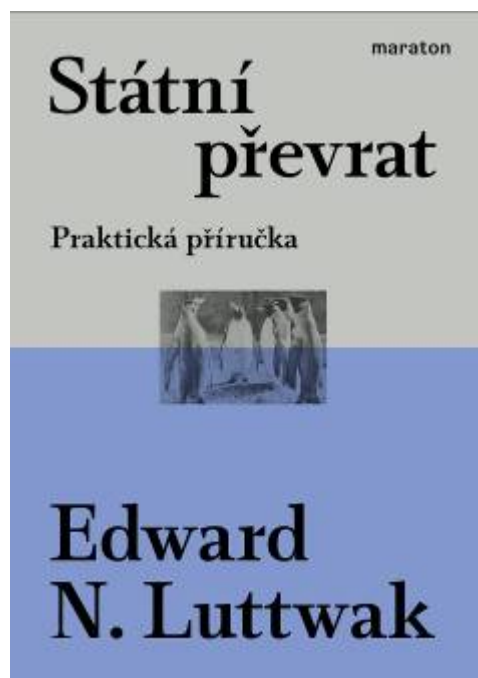
Autor	Alena Machoninová
Počet stran	264
Datum vydání	říjen 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	30
ISBN	978-80-88411-24-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	358 Kč

Alena Machoninová (1980)

vystudovala rusistiku a komparatistiku na Univerzitě Karlově. Působila na Moskevské státní univerzitě jako lektorka českého jazyka a literatury. V Rusku prožila přerývaných dvacet let. Píše a přednáší o ruské literatuře 20. a 21. století

– především o neoficiální sovětské poezii a současně próze. Připravila a s Janem Machoninem přeložila antologii básníků lianozovské školy *Zloději všedních okamžiků* (2015). Je autorkou doslovů k prózám Ljudmily Ulické, Andreje Bitova, Heleny Frischerové, Tamary Petkevičové, Andreje Platonova, Mariji Stěpanovové, Oksany Vasjakinové aj.; některé z těchto knih také přeložila. K vydání připravila *Dějiny ruské moderny* (2022) své učitelky Miluše Zadražilové.

Edward N. Luttwak
Státní převrat [2., opravené vydání]
Praktická příručka
(přeložil Martin Pokorný)

Kniha vyšla poprvé v roce 1968 a způsobila senzaci, protože krok po kroku vysvětlovala čtenářům, jak svrhnout vládu. Autoritářské režimy celého světa začaly v reakci na šíření knihy uvádět v chod preventivní opatření, která by zabránila popisovaným strategiím státního převratu. V roce 2016 vydal autor druhou, přepracovanou verzi, aktualizovanou pro 21. století. Uvažuje v ní například o zranitelnosti i těch nejstabil-

nějších demokracií západního střihu v období delší ekonomické krize.

V uplynulém půlstoletí se svět sice dramaticky změnil, ale podstata státního převratu zůstala stejná. Luttwak čtenáře provází jeho fázemi, od plánování až po popřevratové přísliby pokroku a stability. Masová podpora obyvatel není podmínkou, stačí pasivní přijetí. Proto musí být převrat pokud možno nenásilný. V dokonalém provedení je rychlý a neteče při něm žádná krev. Krvavé převraty nejsou skoro nikdy úspěšné, a úplně selžou, pokud se jejich následkem rozpoutá drastická občanská válka.

Kultovní kniha, jež se řadí mezi klasické učebnice politologie, analyzuje vojenské, sociální i kulturní podmínky, které pokusy o státní převrat umožňují. Zároveň přináší důležité úvahy a fakta o povaze a budování politické moci. Pro české vydání autor napsal nové úvodní slovo, v němž vzpomíná na vpád okupačních vojsk v roce 1968, který v Praze na vlastní oči sledoval.

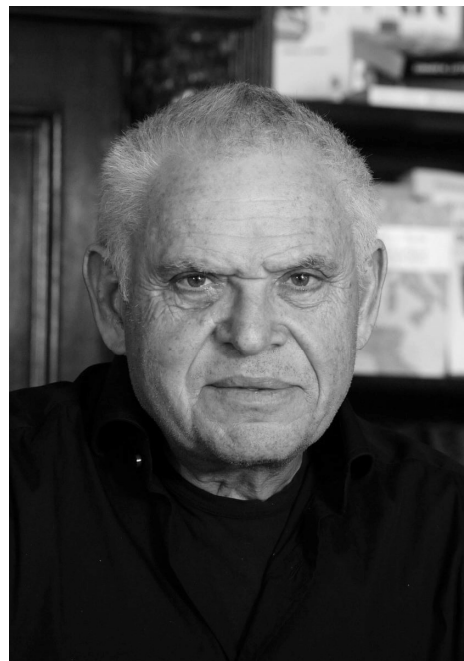
Autor	Edward N. Luttwak
Originální název	<i>Coup d'État. A Practical Handbook</i>
Předmluva (1978)	Walter Laqueur
Překlad	Martin Pokorný
Počet stran	272
Datum vydání	říjen 2023
Číslo vydání	2.
Číslo publikace	31
ISBN	978-80-88411-27-7
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	388 Kč

Edward N. Luttwak (1942)

se zabývá vojenskou strategií i taktikou a mezinárodními vztahy. Mnoho let působil jako bezpečnostní poradce ministerstva obrany, Národní bezpečnostní rady a armády Spojených států amerických.

Vypracoval vlastní teorii „strategické logiky“, podle které je obvykle v situaci, vyžadující důležité rozhodnutí, nejlepší zvolit nejméně výhodnou a nejnepravděpodobnější cestu, protože tak dojde ke zmatení protivníka a získání zásadní výhody. Jeho knihy, články a eseje čtou jak akademici, tak i novináři, podnikatelé, vojenští představitelé a premiéři států. Pro *New York Times* píše provokativní sloupky o mezinárodní politice. Živí se tím, že své znalosti z oblasti vojenské strategie poskytuje vládám a institucím po celém světě. Radil prezidentovi Mexika s problémem pouličních gangů, Dalajlámovi ohledně vztahů s Čínou, evropským vládám s vytipováváním členů Al-Káidy na hranicích Unie.

Jeho nejznámější kniha *Státní převrat. Praktická příručka* byla od prvního vydání přeložena do pětadvaceti jazyků.

O knize mj. napsali:

Kniha je přes čtyřicet let po svém vzniku stále na pultech knihkupectví, a to nejspíš proto, že jde o dobrou četbu. Je skutečně praktická, obsahuje sžiravou ironii i vynikající postřehy.

The Times Literary Supplement, 3. 6. 2016

Jevgenija Někrasovová

Kůže

(přeložila Alena Machoninová)

Román mladé ruské spisovatelky Jevgenije Někrasovové je příběhem dvou žen, černošské otrokyně z amerického Jihu a ruské nevolnice, jejichž osudy se prolnou.

Na americkém Jihu se narodí otrokyně Hope, kterou se její matka snaží ochránit před stejným osudem, jaký potkal ji. Jsou od sebe ale odtrženy a nový majitel Hope odváží z kontinentu. Na Rusi se v nevolnické rodině narodí Domna, kterou jako nejmladší dceru rodina piplá a rozmazuje. Jednoho dne pro ni najednou přijede povoz – majitel ji prohrál v kartách.

Hrdinky se kdesi uprostřed ruských plání setkávají a v magickém okamžiku si vymění kůži. Tak začínají peripetie, během kterých se obě ženy pokouší osvobodit, vykoupit své blízké a v neposlední řadě pomstít předchozí strádání.

Originální a stylově odvážný román Jevgeniji Někrasovové zachází s tématy otroctví a nevolnictví, emancipace i svobody a klene se v široké linii až k reflexi problémů současné ruské občanské společnosti, rozpolcené mezi minulostí a budoucností, Východem a Západem. Vyprávění je neseno svěbytným, pohádkově kolébavým stylem s prvky fantaskna.

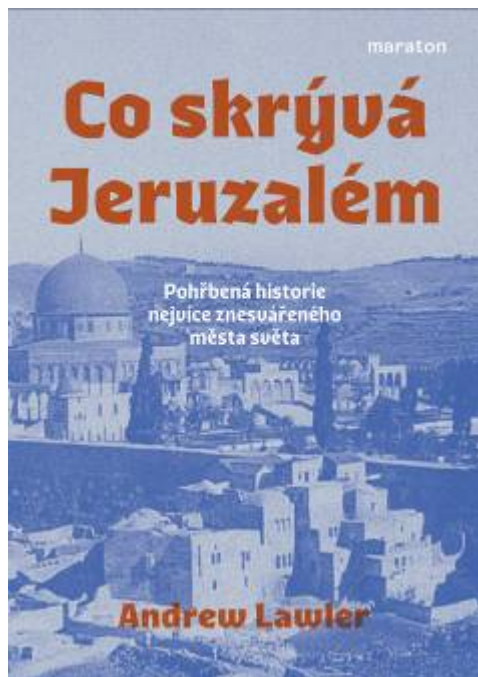
Autor	Jevgenija Někrasovová
Originální název	<i>КОЖА</i>
Překlad	Alena Machoninová
Doslov	Václav Štefek
Počet stran	296
Datum vydání	listopad 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	32
ISBN	978-80-88411-23-9
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	388 Kč

Jevgenija Někrasovová (1985),

ruská spisovatelka a scénáristka, jedna z výrazných představitelk současně mladé ruské kontrakultury, je autorkou románu *Kalečina-Malečina* (2018), který se dostal do short-listu nejvýznamnějších ruských literárních ocenění (Velká kniha, NOS, Národní bestseller), a tří povídkových sbírek: *Něščastlivaja Moskva* (2017, Nešťastná Moskva), *Sestromam. O těch, kto budět majatsja* (2019, Sestromáma. O těch, kteří se budou trápit) a *Domovaja ljubov* (2021, Domácí láska).

Románu *Kůže* (2021, knižní vydání 2022), který je nejnovější autorčinou knihou, se v Rusku dostalo značné pozornosti a byl nominován mimo jiné na cenu NOS.

Andrew Lawler

Co skrývá Jeruzalém

Pohřbená historie nejuice znesvářeného města světa

(přeložil Martin Pokorný)

Kniha sleduje mnohohrstevnatou historii objevování jeruzalémského podzemí od poloviny 19. století až do současnosti; podzemí, ve kterém je ukryto pět tisíc let existence biblického města. Plastické a poutavé líčení archeologických počínů a jejich politických, kulturních a náboženských dopadů podává autor s důkladností historika a vypravěčským darem zkušeného žurnalisty.

Příběh města propletený ve všech civilizačních rovinách, od náboženského zápalu přes národnostní a mocenské zájmy až po zeměpisné podmínky, vypráví autor s maximálně nezúčastněným odstupem. V historickém popisu války – vzato obrazně i doslovně – o duchovní a kulturní dědictví křesťanů, muslimů a Židů nestraní nikomu.

Kniha *Co skrývá Jeruzalém* zavede čtenáře do hrobek, tunelů, zasypaných svatých a paláců Svatého města. Přibližuje při tom řadu významných postav, které tuto podzemní krajinu zkoumaly. Andrew Lawler s přehledem a vervou ukazuje, jak jejich pátrání spoluurčovalo a dodnes spoluurčuje konflikty v moderním Jeruzalému i na celém Blízkém východě. Naznačuje ale také, že by mohlo poskytnout vodítko pro mírové soužití dvou národů a tří náboženství.

Autor	Andrew Lawler
Originální název	<i>Under Jerusalem. The Buried History of the World's Most Contested City</i>
Překlad	Martin Pokorný
Počet stran	424 + 8 stran barevné fotopřílohy
Datum vydání	listopad 2023
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	33
ISBN	978-80-88411-22-2
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	528 Kč

Andrew Lawler (1961),

americký novinář a spisovatel, je dlouhodobým přispěvatelem časopisů *Science*, *Archaeology* a *National Geographic*; publikuje též v *New York Times*, *Washington Post* a řadě dalších listů. Jako publicista se věnoval dopadům války na starověké dědictví Iráku a Afghánistánu, boji o sochy Konfederace a archeologickým objevům především v oblasti Blízkého východu. Je autorem knih *The Secret Token. Myth, Obsession, and the Search for the Lost Colony of Roanoke* (Tajná vzpomínka. Mýtus, posedlost a hledání zasuté osady Roanoke) a *Why Did the Chicken Cross the World? The Epic Saga of the Bird that Powers Civilization* (Proč slepice prošla celý svět? Monumentální sága opeřence, který je motorem civilizace).

John V. Fleming

Antikomunistické manifesty

Čtyři knihy, které formovaly studenou válku

(přeložil Pavel Pokorný)

Kniha sleduje mnohohvrstevnatou historii objevování jeruzalémského podzemí od poloviny 19. století až do současnosti; podzemí, ve kterém je ukryto pět tisíc let existence biblického města. Plasticke a poutavé líčení archeologických počínů a jejich politických, kulturních a náboženských dopadů podává autor s důkladností historika a vypravěčským darem zkušeného žurnalisty. Příběh města propletený ve všech civilizačních rovinách, od náboženského zápalu přes národnostní a mocenské zájmy až po zeměpisné podmínky, vypráví autor s maximálně nezúčastněným odstupem. V historickém popisu války – vzato obrazně i doslovně – o duchovní a kulturní dědictví křesťanů, muslimů a Židů nestrání nikomu.

Kniha *Co skrývá Jeruzalém* zavede čtenáře do hrobek, tunelů, zasypaných svatyní a paláců Svatého města. Přibližuje při tom řadu významných postav, které tuto podzemní krajinu zkoumaly. Andrew Lawler s přehledem a vervou ukazuje, jak jejich pátrání spoluurčovalo a dodnes spoluurčuje konflikty v moderním Jeruzalému i na celém Blízkém východě. Naznačuje ale také, že by mohlo poskytnout vodítko pro mírové soužití dvou národů a tří náboženství.

Autor	John V. Fleming
Originální název	<i>The Anti-Communist Manifestos. Four Books that Shaped the Cold War</i>
Překlad	Pavel Pokorný
Počet stran	384
Rok vydání	duben 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	34
ISBN	978-80-88411-19-2
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	468 Kč

John V. Fleming (1936)

Po čtyřicet let na Princetonské univerzitě přednášel v rámci komparatisticko-medievalistické specializace anglickou, francouzskou a latinskou literaturu. Habilitoval se prací *The Roman de la Rose. A Study in Allegory and Iconography* (1969, Román o růži. Rozbor po stránce alegorické a ikonografické), nicméně do srdcí mnoha studentů se zapsal přednáškovým cyklem věnovaným anglickému bardovi Geoffreymu Chaucerovi a jeho *Canterburským povídkám*. Úžeji vymezený profesní zájem pak promítl do díla *An Introduction to the Franciscan Literature of the Middle Ages* (1977, Úvod do františkánského písemnictví v období středověku). Ač od roku 2006 na odpočinku, dál rozvíjí své zájmy, zejména knihvazačství a literární kritiku. Vytrvává i v publikační činnosti, o čemž svědčí mezi jiným knihy *The Dark Side of the Enlightenment* (2013, Odvrácená strana osvícenství) a *Luís de Camões. The Poet as Scriptural Exegete* (2017, Luís de Camões. Básník jako vykladač Písma). V češtině se jeho přístupně podané dílo slavící úspěch mezi laiky i akademiky objevuje poprvé.

Dorothy B. Hughesová

V osamění

(přeložil Martin Pokorný)

Psychologická noir próza s kriminálním motivem líčí poválečné Los Angeles a život vyšší střední třídy. Ústřední postavou je bývalý válečný pilot z druhé světové války Dix Steele, žijící z peněz svého strýce. Zprvu se zdá, že pouze přehnaně pečuje o svůj zevnějšek a klade velký důraz na vlastní důležitost. Avšak po setkání s bývalým válečným kamarádem Brubem a jeho manželkou Sylvií a po seznámení s herečkou Laurel se ukazuje, že jen těžko ovládá agresivitu a nevraživost vůči vlastnímu osudu...

Kniha vychází jako 1. svazek edice Svět zločinu.

Autor	Dorothy B. Hughesová
Originální název	<i>In a Lonely Place</i>
Překlad	Martin Pokorný
Edice	1 sv. Svět zločinu
Počet stran	272
Rok vydání	červen 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	35
ISBN	978-80-88411-30-7
Vazba	brožovaná
Cena	338 Kč

Dorothy B. Hughesová (1904–1993)

je autorkou čtrnácti noir románů s detektivní či kriminální zápletkou. Pro svou spisovatelskou dráhu získala solidní žurnalistickou průpravu mimo jiné na Kolumbijské univerzitě a žánru se věnovala i teoreticky: v odborných pracích složila hold jedné své almě mater – univerzitě v Novém Mexiku – i svému staršímu a zasloužilejšímu kolegovi, Erleovi Stanleyemu Gardnerovi, otci nesmrtelného Perryho Masona. První z řady ocenění obdržela už za svou prvotinu, básnickou sbírku příznačně nazvanou *Dark Certainty* (1931, Temná jistota). O atraktivnosti její tvorby psané ve stylu noir, respektive hard-boiled school, svědčí i to, že tři z jejích čtrnácti románů se na vrcholu její literární kariéry dočkaly filmového zpracování.

Český čtenář zatím neměl příležitost seznámit se s dílem autorky v překladu, *V osamění* je tak jejím prvním románem vydaným v češtině.

O knize mj. napsali:

Tato dáma je královnou noiru a román V osamění je její korunou.

Laurie R. Kingová, autorka románů o Mary Russellové

Než začnete číst skvěle napsanou knihu V osamění, zamkněte dveře, zavřete okna a připravte se, že přijdete o klidný spánek. Tato mrazivá klasika vyznívá děsivě opravdově.

Jan Burkeová, autorka série o Irene Kellyové

Hughesová byla skvělá spisovatelka. V jejích dialogích a popisech není nic přehnaného. Když se Dix plíží nocí, je to napínavé a mrazivé, ale autorka píše tiše a vytváří atmosféru, díky níž čtenář při čtení kolem sebe cítí mlhu a noc.

„Mack Captures Crime“ Blog

Ruth Zylbermanová

Autobiografie jednoho pařížského domu

Příběhy, osudy a deportace 1942–1944

(přeložil Jan Petříček)

V pařížském 10. obvodu na ulici Saint-Maur stojí činžovní dům číslo 209, ve kterém od padesátých let 19. století žijí rodiny řemeslníků a dělníků, přistěhovalců z východní a jižní Evropy. Vyrůstaly tu další a další generace, vznikaly tu lásky a přátelství a každodenní život tu pravidelně přerušovaly katastrofy a násilí 20. století. Ve čtyřicátých letech odsud byla deportována řada židovských rodin včetně devíti dětí, jejichž osudy jsou

centrem autorčina velkolepého prozaického svědectví o paměti míst a neviditelných vlákních, která spojují živé a mrtvé.

Ve vyprávění Ruth Zylbermanové ožívají příběhy zmizelých i navrátilců, dětí i dospělých, kolaborantů i odbojářů, zamilovaných dívek i žen se špatnou pověstí, konkrétních lidí různých národností, jejichž životy svedla dohromady jedna pařížská adresa.

Autor	Ruth Zylbermanová
Originální název	<i>209 rue Saint-Maur, Paris Xe Autobiographie d'un immeuble</i>
Překlad	Jan Petříček
Počet stran	360
Datum vydání	srpen 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	36
ISBN	978-80-88411-26-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	448 Kč

Ruth Zylbermanová (1971)

je francouzská filmařka a spisovatelka. Natočila řadu dokumentárních snímků a v roce 2015 vydala svůj první román *La Direction de l'absent* (Směr nepřítomných). V její dokumentaristické tvorbě se zřetelně projevuje vztah ke středoevropským dějinám: dokumentární snímek *Dissidents, les artisans de la liberté* (2009) věnovala mj. Václavu Havlovi, Adamu Michnikovi a Jacku Kuroňovi, *Le procès – Prague 1952* z roku 2021 pak trojici odsouzených: Rudolfu Slánskému, Arturu Londonovi a Rudolfu Margoliov. Pro televizní kanál Arte natočila v roce 2018 dokument *Les Enfants du 209 rue Saint-Maur, Paris X^e* (Děti z ulice Saint-Maur 209, Paříž, 10. obvod), který posloužil jako předloha románu z roku 2020, vydaného prestižním nakladatelstvím Seuil. Snímek i kniha si získaly značnou přízeň odborné i čtenářské obce.

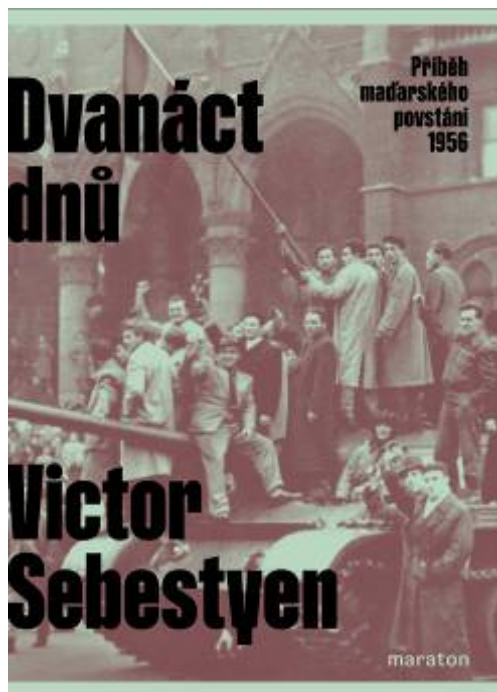
O knize mj. napsali:

Ruth Zylbermanová shromažďuje rozptýlené vzpomínky, odkrývá odkazy na dávnou solidaritu, jež zachránila životy, a obnovuje přátelství přerušená před tři čtvrtě stoletím. Je to neobyčejný příběh obyčejného domu.

Eve Charrin, Marianne

Spletitá vyprávění tvoří román jako málokterý jiný, neboť každý příběh je jedinečný, každý osud se nás dotýká – tak jako osudy Alberta, Henriho nebo Thérèse, té malé holčičky, ukrývané Dinanceauovými, malé Anny Frankové.

Norbert Czarny, En attendant Nadeau

Victor Sebestyen

Dvanáct dnů

Příběh maďarského povstání 1956

(přeložil Pavel Pokorný)

Čtivá a působivá monografie o brutálně potlačeném maďarském povstání začíná rokem 1944 a historii dvanácti revolučních dní, v nichž spočívá těžiště knihy zasazené do celosvětového dobového kontextu, dovádí až k dnešní době. Známa i méně známá fakta kombinuje tak, že četbu ocení každý zájemce o historii dané doby a oblasti. Kniha obsahuje rovněž nově vydané oficiální dokumenty a archivní materiály, rodinné deníky a svědectví očitých svědků.

O maďarských událostech kolem roku 1956 sice má česká veřejnost nějakou rámcovou představu, ale kniha britského publicisty a historika maďarského původu Victora Sebestyena představuje první ucelenou a do kontextu maďarských dějin a mezinárodní situace zasazenou monografii o maďarském povstání, která je přístupná v českém jazyce.

Autor	Victor Sebestyen
Originální název	<i>Twelve Days. Revolution 1956</i>
Překlad	Pavel Pokorný
Doslov	Igor Lukeš
Počet stran	408 + 16 stran fotopřílohy
Datum vydání	září 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	37
ISBN	978-80-88411-28-4
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	498 Kč

Rodiče **Victora Sebestyena** (1956),

rodáka z Budapešti, emigrovali z komunistického Maďarska po porážce protisovětského povstání. Ve Velké Británii Sebestyen pracoval pro řadu významných listů včetně *The Times* a svými články přispíval mimo jiné do *The New York Times*. Zajišťoval reportáže z východoevropských zemí v období pádu komunismu, z rozpadu Sovětského svazu a z balkánských válek. Je autorem řady knih. Prvotina *Dvanáct dnů* (*Twelve Days*) z roku 2006 je historií maďarského povstání v roce 1956; dočkala se širokého ohlasu a překladu do dvanácti jazyků, v roce 2024 vyšla v našem nakladatelství také v češtině. *Revolution 1989* (česky: *1989. Pád východního bloku*) z roku 2009 je ceněným zpracováním pádu sovětského impéria. Zrodem poválečného uspořádání a světa studené války se zabývá kniha *1946. The Making of the Modern World*. Monografie *Lenin* (2017; česky: *Lenin. Osobnost, ideologie, teror*) vyšla takřka současně anglicky a německy. V roce 2023 vydal kulturně-historickou monografii *Budapešť. Mezi Východem a Západem*.

O knize mj. napsali:

Tohle je výborná kniha. I ten nejlépe informovaný čtenář se z ní mnohému naučí. K událostem roku 1956 se v knize dostáváme až ve 14. kapitole. Ale i vše předtím je nesmírně zajímavé a cenné pro každého, kdo chce znát vývoj východní Evropy a průběh studené války v padesátých letech. Postup revoluce, její porážka a popravy vedoucích osobností jsou popsány bravurně. Právě čtivost je třeba zdůraznit u knihy o dvanácti dnech maďarského povstání v roce 1956. Victor Sebestyen v ní předvedl, že současný autor může čtenáře zaujmout kombinací prozkoumaných archivních dokumentů s osobními svědectvími účastníků. Výsledkem je nesmírně působivý příběh, který jen málokdo odloží, aniž by se dostal až na jeho úplný konec.

Igor Lukeš

Je to prvotřídní kniha. Měla by se stát základním dílem na téma revoluce, jejíž následky stále ovlivňují Evropu, v níž žijeme dnes.

Literary Review

Iva Tajovská
Pastýřka snů
Příběh první české letkyně

Nejnovější román spisovatelky Ivy Tajovské nás zavádí na počátek 20. století, do doby prvních letců a propagátorů aviatiky Jana Kašpara nebo Eugena Čiháka. Veřejnosti méně známá, ale o to zajímavější osobnost je Božena Laglerová, která jako první Češka a třináctá žena na světě řídila letadlo. Vzlety a pády jejího „motýlka“ jsou metaforou pro události jejího života. Božena se nejprve potýká s předsudky mužů vůči ženám v technických oborech a s protesty matky, která na ni tlačí, aby dostala své roli.

Nakonec si však mladá žena prosadí svou a s letadlem se vydává na Kubu, na Haiti a nakonec také do New Yorku. Její život je provázen neustálým překonáváním překážek, nedostatkem peněz i podpory ze strany rodiny i společnosti. Tajovská s citem a empatií líčí, jak se mladá žena, na svou dobu nesmírně moderní a emancipovaná, dokáže vždy znovu zvednout a pokračovat ve svém úsilí, přestože se situace často jeví bezvýchodně.

Autor	Iva Tajovská
Počet stran	248
Datum vydání	září 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	38
ISBN	978-80-88411-33-8
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	338 Kč

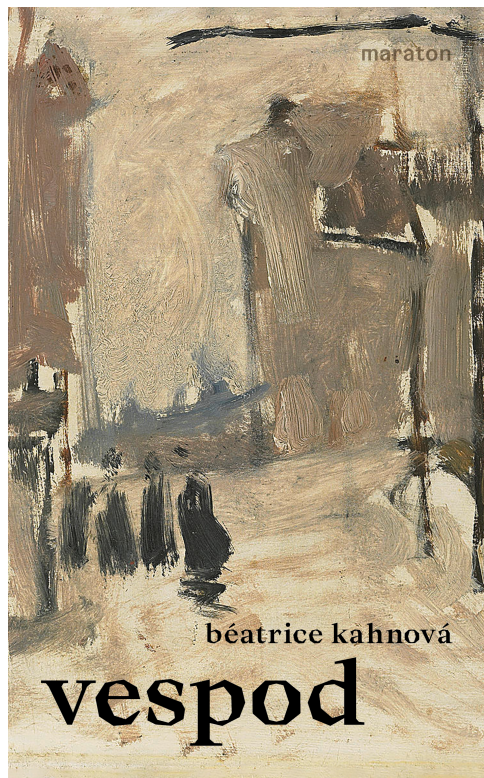
Iva Tajovská (1959)

debutovala v roce 2006 souborem novel *Jepičí hvězdy*. Podle novely *Archiv* natočila v roce 2009 Česká televize stejnojmenný film. Následovalo sedm úspěšných románů a povídkových souborů, mezi nimi knihy *Matky matek* (2007), *Jarmark obnažených duší* (2010) nebo *Podlaha z trávy, strop z hvězd* (2016).

Ve volné trilogii *Odpusť, že jsem se vrátil* (2018), *Hořící nebe* (2019) a *Než se rozdělíme* (2021) se autorka zaměřila na osudy několika rodin zmítaných tragickými či přelomovými událostmi 20. století. Rodinná sága zasazená do moderních českých dějin je také tématem jejího románu *A lampa ještě hořela* (2022).

Iva Tajovská čerpá z toho, co je jí blízké. Osudy jejích postav jsou silné ve své syrovosti, za nenápadnou každodenností jejich životů se skrývají skutečná lidská dramata. Autorka je podává s empatií, ale nikoliv nekriticky, a její prózy jsou proto autentické a prosté zjednodušujících zkratk.

Béatrice Kahnová

Vespod

(přeložil Jan Petříček)

Velice působivá próza rozplétá příběh, v jehož centru stojí trojice dívek – dospívající Élisabeth v roce 1963 na francouzském maloměstě poslouchá pod kavárenským stolkem hovory dospělých v den pohřbu své starší přítelkyně Thérèse a při tom si čte deník Henrietty psaný zhruba dvacet let předtím. Na povrch postupně vyplouvají tajemství držená v poválečných maloměstských poměrech pod pokličkou. Pozvolna a velmi nenápadně se v samém závěru odkrývá velký a tragický příběh zrad, kolektivní viny a kolaborace.

Autor	Béatrice Kahnová
Originální název	<i>Les dessous</i>
Překlad	Jan Petříček
Počet stran	152
Datum vydání	říjen 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	39
ISBN	978-80-88411-34-5
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	298 Kč

Béatrice Kahnová,

francouzská novinářka, editorka a spisovatelka, píše literaturu pro děti a písňové texty. *Vespod* (Les dessous, 2020) je jejím prvním románem. Pokud může, uchyluje se do ústraní v Andalusii.

O knize mj. napsali:

Prvotina Béatrice Kahnové se čte jedním dechem. Syntetická próza, kde každé slovo i mezera mezi odstavci mají své místo. Dvě časové roviny vyprávění obsáhnou velkou dějovou šíři, a to za použití minima výrazových prostředků.

Michaela Krčmová

Tři hrdinky jsou vespod úplně stejně, jako jsou různá tajemství vespod tam někde mezi (a pod) větami v této knize. Élisabethino vespod je pod stolem v maloměstském hostinci, kde společnost usazená kolem její matky právě pije na počest dívky Thérèse, jejíž vespod je pod zemí. Právě ji totiž pohřbili. Třetí dívka Henriette je skryta pod deskami jednoho starého deníku. Tajemství těch tří leží na stránkách tohoto rafinovaného francouzského románu.

Oldřich Suchý
@zanicenyknihkupec

Román Vespod je výjimečný doklad toho, že sofistikované podání není nijak na překážku poutavosti příběhu. Vypravěčka na rozhraní mezi dětstvím a dospělostí, vrstvení různých časových rovin a rytmů, vztahy mezi postavami, které se čtenáři vyjevují teprve postupně – to vše ovšem pozoruhodně přispívá k udržování čtenářského napětí. Z počáteční nejasnosti postupně vysvítá fascinující tragédie a zároveň dostává smysl mnohoznačnost samotného názvu Vespod.

Josef Fulka

Martin Schulze Wessel

Prokletí impéria

Ukrajina, Polsko a scestí ruských dějin

(přeložil Petr Dvořáček)

Fundovaná práce předního německého historika si klade za cíl osvětlit z historického hlediska současnou ruskou agresivní válku a protizápadní postoje s jejich dějinnými kořeny. Sleduje dynamiku budování ruského impéria za posledních zhruba tři sta let, tj. od doby Petra I. Centrem jejího zájmu jsou rusko-ukrajinsko-polské vztahy, respektive konfrontace ukrajinské a polské státnosti s ruskou expanzí na západ. Nejde však o studii nějakých lokálních konfliktů – autor je

zasazuje do širších evropských souvislostí a souhry, spolupráce či konkurence hlavních mocností; zvláštní pozornost přitom věnuje dlouhodobé kooperaci Ruska a Německa, jejíž neblahé důsledky byly patrné až donedávna.

Snaha budovat ruskou identitu na základě imperiální myšlenky, v případě Ukrajiny coby vnitřního impéria a Polska jako součásti impéria vnějšího, vedla vždy k zásadním konfliktům, které zpětně impérium oslabovaly a směřovaly k jeho dezintegraci – to Schulze Wessel nazývá „prokletím impéria“.

Vedle mocenskopolitických aspektů analyzuje též náboženské a ideologické souvislosti, především pak ruský, ukrajinský i polský nacionalismus, přičemž obzvlášť působivé jsou portréty jeho třech představitelů – Puškina, Ševčenka a Mickiewicze.

Autor	Martin Schulze Wessel
Originální název	<i>Der Fluch des Imperiums. Die Ukraine, Polen und der Irrweg in der russischen Geschichte</i>
Překlad	Petr Dvořáček
Počet stran	360
Datum vydání	říjen 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	40
ISBN	978-80-88411-31-4
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	498 Kč

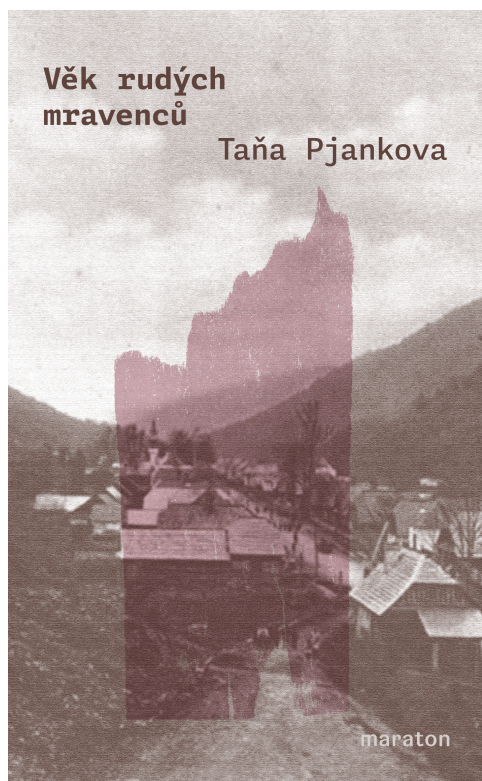
Martin Schulze Wessel (1962)

vystudoval historii a slavistiku na Freie Universität Berlin. V roce 2002 se habilitoval v oboru moderních a východoevropských dějin na Martin-Luther-Universität v Halle-Wittenbergu. Působil jako vědecký pracovník na obou svých alma mater, později na Ústavu slavistiky Ruské akademie věd v Moskvě či na univerzitě v Aarhusu.

V roce 2002 byl jmenován vedoucím katedry dějin východní a jihovýchodní Evropy na Ludwig Maximilians Universität v Mnichově. Od roku 2003 působí jako ředitel Collegia Carolina – výzkumného ústavu pro dějiny České republiky a Slovenska. V roce 2009 byl zvolen členem Bavorské akademie věd, v letech 2012–2016 předsedal Německé historické společnosti.

Jeho hlavními badatelskými zájmy jsou dějiny mezinárodních vztahů (zejména mezi Pruskem, resp. Německem, Polskem a Ruskem od 18. století do současnosti), dějiny náboženství ve středovýchodní Evropě a Rusku v 19. a 20. století a soudobé dějiny České republiky a Slovenska. Publikoval čtyři monografie, editoval 22 vědeckých svazků a je autorem mnoha časopiseckých článků. Česky v minulých letech vyšly dvě jeho práce – *Paměť – expozice – ukládání. Muzealizace dějin v česko-německo-slovenském kontextu* (2017) a titul *Pražské jaro* (2018).

Taňa Pjankova **Věk rudých mravenců**

(přeložila Eva Reutová)

Román se odehrává v době velkého ukrajinského hladomoru z let 1932 a 1933. Příběhem provázejí tři postavy – Dusja, Svryyd a Solja –, jejichž osudy, které se na první pohled zdají protikladné, se postupně propojují a gradují spolu s vrcholícím hladomorem. Vedle tří dějových linií hlavních postav nastiňuje autorka i kontrast vymírající tradiční vesnice a utlačovatelského sovětského systému.

Ztělesnění hladu jakožto alegorické postavy požírající vše kolem sebe působivě zachycuje otřesnou a mnohdy hrůznou každodenní realitu dané doby. Román tak nabízí autentický vhled do situace

hladomoru spolu se čtivým příběhem postav založených na skutečných předobrazech. Českému čtenáři umožní hlubší porozumění této tragické části ukrajinských dějin také doslov ukrajinistky Terezy Chlaňové.

Autor	Taňa Pjankova
Originální název	<i>Вік червоних мурах</i>
Překlad	Eva Reutová
Doslov	Tereza Chlaňová
Počet stran	336
Datum vydání	listopad 2024
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	41
ISBN	978-80-88411-29-1
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	448 Kč

Taňa Pjankova (1985),

ukrajinská básnířka, prozaička a nakladatelka je absolventkou filologické fakulty Příkarpatské národní univerzity Vasyla Stefanyka, kde vystudovala obor Ukrajinský jazyk a literatura, a také držitelkou řady literárních ocenění. Doposud vydala tři básnické sbírky a čtyři romány. Vedle autorské činnosti se věnuje také organizování literárních a výtvarných akcí, je spoluzakladatelkou a kreativní ředitelkou literární agentury Potion a mezi lety 2015 a 2021 byla výkonnou ředitelkou literárního a uměleckého festivalu Karpatski Pegaz. Román *Věk rudých mravenců* je autorčiným čtvrtým prozaickým dílem.

Oksana Vasjakinová

Step

(přeložila Alena Machoninová)

Horkého léta roku 2010, kdy evropskou část Ruska zachvátily požáry, přijíždí ze Sibiře dvacetiletá dívka, aby se setkala se svým otcem, kterého neviděla deset let. Vyrážejí spolu na dalekou cestu jeho kamionem a jejich cílem je nedozírná step na jihu země. Otec, který to nehostinné prostranství považuje za svůj domov a jediný majetek, by se o něj s dospělou dcerou rád podělil. Avšak rodačku z tajgy otevřená krajina spíš děsí a je jí cizí.

A cizí je jí i otec. A tak se cestou v kabině kamionu snaží pochopit, kdo je ten předčasně zestárlý muž, kterému ze zvyku říká tati, a přemýšlí o dětství, které s ním prožila na sibiřském maloměstě devadesátých let, o romantizovaném světě zločinu, ke kterému otec patřil, o nemocech, o kterých se raději mlčí, o rodné zemi, která si neví rady se svou vlastní minulostí.

Step je druhá část volné autofikční trilogie (první část s názvem *Rána* vydalo nakladatelství Maraton v roce 2023) básničky a spisovatelky Oksany Vasjakinové (1989), která vypráví o autorčiných zemřelých blízkých i o ní samotné. Oběma knihami se vine linie sexuální identity, resp. vypravěččiny lesbické orientace. Dává nahlédnout i do dětství a rané dospělosti a zprostředkovává čtenáři prožitek odlišné orientace v netolerantní společnosti. Za první část nazvanou *Rána* Vasjakinová získala prestižní cenu NOS hned ve dvou nominacích.

Autor	Oksana Vasjakinová
Originální název	<i>Степь</i>
Překlad	Alena Machoninová
Doslov	Alena Machoninová
Počet stran	216
Datum vydání	duben 2025
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	42
ISBN	978-80-88411-37-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	338 Kč

Oksana Vasjakinová (1989),

ruská básnířka a spisovatelka a kurátorka řady kulturních projektů. Narodila se v sibiřském městě Ust'-Ilimsk. Vystudovala Literární institut Maxima Gorkého v Moskvě (2016). První básnickou sbírku *Ženská próza* (*Ženskaja proza*) vydala v roce 2016. Se svou poezií se dostala do užších nominací několika významných ocenění a obdržela básnickou cenu Licej (2019) za rozsáhlou báseň *Když jsme žili na Sibiři* (*Kogda my žili v Sibiri*). V roce 2019 jí v nakladatelství AST vyšel cyklus *Vítr zuřivosti* (*Vetěr jarosti*), věnovaný ženským obětem sexuálního násilí. *Rána* (Rana, 2021) je její prozaickou prvotinou; v roce 2022 ji nakladatelství Novoje litěraturnoje obozrenije doplnilo o román *Step* (*Stěp*) věnovaný otci, dálkovému řidiči kamionu, a devadesátým letům v ruské provincii. V březnu 2023 pak vyšel závěrečný text prozaické trilogie, román *Růže* (*Roza*), který je věnován tetě z matčiny strany a jejímu boji s tuberkulózou.

Lukáš
Hrdlička

Neutečeš

Lukáš Hrdlička
Neutečeš

V předvánočním čase se dvěma klukům poflakujícím se po pražském Andělu změní život, když se z rádobry rychlé vloupačky stane děsivé střetnutí s organizovanou skupinou, která obchoduje s drogami. Ve stejnou dobu přichází za soukromým detektivem Kobem nová klientka – chce pomoci vypátrat svého syna za každou cenu.

Akční detektivka zavádí čtenáře do pražských barů a podsvětí, kde se to hemží pochybnými existencemi a nelegálními praktikami, i do zasněžených lesů kolem Děčína, odkud každý den vyjíždějí kamiony s tajemným zbožím. Napínavému příběhu dodává spád svižná dějová linka i zvláštnost detektivova nového případu. Nejen postavy, ale i čtenář by tak měl být neustále ve střehu...

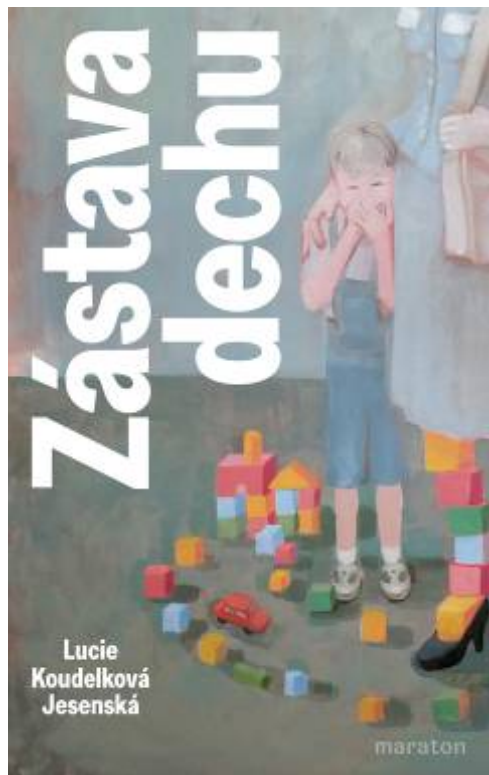
Autor	Lukáš Hrdlička
Počet stran	432
Datum vydání	duben 2025
Edice	2. sv. SVĚT ZLOČINU
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	43
ISBN	978-80-88411-39-0
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	478 Kč

Lukáš Hrdlička (1981)

je český spisovatel detektivních a sci-fi příběhů. Od roku 2005 publikuje sci-fi povídky v časopisech Ikarie, XB-1 a ve sbornících. Od roku 2010 se začal věnovat i detektivním povídkám, které pravidelně publikuje ve sbornících Nejlepší detektivní povídky roku a Jedním dechem. Dvě jeho detektivní povídky se staly námětem pro díly seriálu Policie Modrava. V roce 2015 mu vyšel cyberpunkový sci-fi román *Lovci snů*, který se odehrává v Praze roku 2064.

Jeho povídka *Rudý přízrak* vyhrála v roce 2018 Cenu České společnosti Sherlocka Holmese. Povídka *Vražedná touha* se stala v roce 2021 nejlepší detektivní povídkou roku a vyhrála cenu Havran (soutěž České asociace autorů detektivní literatury). Několik sci-fi povídek se umístilo do pátého místa v soutěži Daidalos.

Lucie Koudelková Jesenská **Zástava dechu**

V románu barvitě a mnohověstevnatě rezonuje současné celospolečenské téma, jak být dobrou matkou. Kolotoč událostí během jediného dne v životě matky dvou malých dětí, mezi něžnými chvílkami rodičovské lásky, vyhocenými konflikty a naprostým vyčerpáním, doprovázejí metafory a obrazy o čase, kdy ženy po světě chodily s odhalenými ňadry a pily vodu z pramenů; o čase, kdy matkou dítěti nebyla pouze matka, ale celé společenství, dávno před plastovou džunglí a dětskými hřišti.

Současně s živými obrazy hrajících si šelem, prvohor a bobtnajících těl novopečených matek přináší próza vedle úvah o dělení, prázdnotě a chybějící touze

také téma výchovy, rodinného kruhu, strachu a obav, tělesných hranic nebo nevyžádaných rad. A hlavně nespočet otázek a úhlů pohledu pro hledání odpovědí. Můžete být dobrou matkou, i když dáte svému dítěti facku?

Autor	Lucie Koudelková Jesenská
Počet stran	264
Datum vydání	duben 2025
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	44
ISBN	978-80-88411-36-9
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	358 Kč

Lucie Koudelková Jesenská (1984)

vystudovala bakalářský obor sociální politika a sociální práce na Fakultě sociálně ekonomické Univerzity J. E. Purkyně v Ústí nad Labem. Studium psychologie, které následovalo, po třetím ročníku opustila a několik let cestovala a pracovala v zahraničí (Skotsko, Wales, Indie, Amerika, Německo). Po návratu do Prahy vystudovala literární komparatistiku na FF UK. V současnosti pracuje jako sociální pracovníce v organizaci pro lidi se zkušeností s duševním onemocněním.

O knize napsaly:

Próza Lucie Jesenské vypovídá o tíži i plnosti mateřství, o osamělosti matky i dítěte bez opory kmenového soužití v přírodě, o sterilizaci etap lidského života počínaje porodem. Do úmorné všednosti matky pečující o dvě holčičky vstupují chvíle harmonie, přičemž vše dohromady svědčí o síle rodinné lásky včetně té manželské. Mezi nádechem a výdechem existuje pomlka či průrva, která umožňuje vstup do magického světa.

Tereza Riedlbauchová, básnířka, překladatelka

Román Zástava dechu hravě dostává svému názvu. Čtenáři se s každým niterným pocitem matky dvou malých dětí, s každým živým obrazem běžného dne, s každou úvahou o individualitě, rodině i lásce jen stěží hledá prostor pro nádech a výdech, tolik zásadní prvky pro knihu. Těžko pochopit, jak silně a s jakou upřímností se autorka v metaforami nabitě próze trefuje na mateřský solár. Jako by šlo o univerzální zkušenost rodiček v podobném čase a místě, které se nelze vyhnout a která nabízí důležité otázky.

Šárka Seydler Kabátová, novinářka, autorka knihy *Máma má práci*

Autorka nenapsala knihu o mateřství, ona se spíš provrtala přímo k jádru jeho podstaty. Vtáhla mě do čtení jako do meditace, ve které jsem s ní doputovala od banalit všedního dne až k prvohorám. Je to zemité, živelné, je tam teror i nádhera, neoddělené od sebe. Pojmenovává pro mě něco, co jsem sama věděla, ale nedovedla pojmenovat: Láska k dítěti je steskem po celku. Je steskem po dokonalosti, žalem po nesmrtelnosti.

Lucie Faulerová, spisovatelka, autorka knihy *Smrtholka*

Karl von Wetzky

Říkali mi Gojele

aneb židovská dobrodružství křesťanského chlapce, když skončilo šoa

(přeložil Petr Dvořáček)

Částečně autobiografický román česko-německého spisovatele Karla von Wetzky se odehrává krátce po druhé světové válce. Dvanáctiletý Heinrich-Adolf má být i se svou matkou odsunut do Německa, vydávají se proto do střediska na severní Moravě, které shromažďuje Němce z českých zemí určené k vysídlení. Shodou okolností a vinou úřednické chyby se ale dostávají do městečka, v němž se soustřeďují přeživší Židé chystající se na cestu do Palestiny.

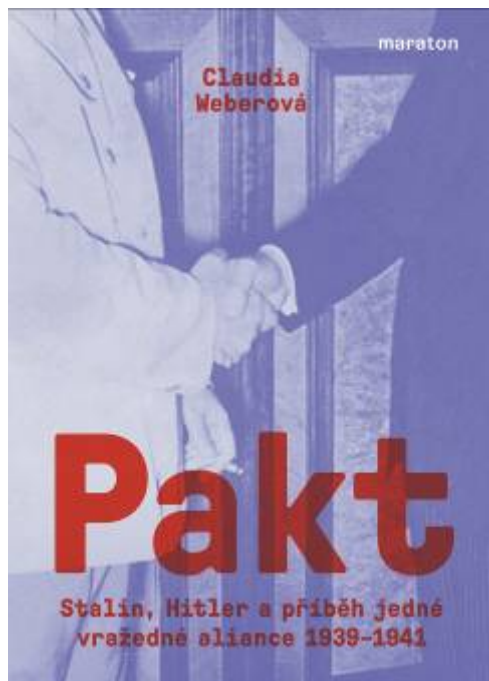
Matka zde díky své odbornosti získává práci a pro chlapce, později nazývaného Gojele, nastává období plné zvratů, těžkých zkoušek, ale také čas naplněný přátelstvím, nezištnou pomocí a dobrodružstvím. Dosavadní vidění světa a nacistická ideologie, kterou mladému hrdinovi ve škole vtloukali do hlavy, se střetávají s dosud nepoznaným a naprosto odlišným světem Židů, jejich tradic, jazyka, náboženství, ale i kuchyně. Přes zakořeněnost vzájemných zkreslených představ o světě toho druhého a přes nevraživost přecházející často až v nenávist si německý chlapec nachází k židovským obyvatelům městečka cestu – a oni k němu –, učí se jejich jazyk a proniká do kultury, která ho ovlivní na celý život.

Autor	Karl von Wetzky
Originální název	<i>Gojele oder: Eines Christenbuben jüdische Abenteuer, nachdem die Zeit der Scho'a zu Ende war</i>
Překlad	Petr Dvořáček
Doslov	Daniela Bartáková
Počet stran	344
Datum vydání	červen 2025
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	45
ISBN	978-80-88411-32-1
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	458 Kč

Karl von Wetzky (Karel Vrchovecký),

česko-německý spisovatel německého původu, se narodil roku 1935 v Opavě. V Československu vykonával různá zaměstnání. Od šedesátých let působil jako novinový redaktor a spolupracoval také s rozhlasem a televizí. V sedmdesátých letech publikoval česky převážně literaturu faktu s historickou tematikou. V roce 1978 přesídlil do Západního Německa a publikoval zde německy řadu povídek. V roce 1994 vydal svůj nejznámější a umělecky nejhodnotnější německy psaný román *Říkali mi Gojele*. Wetzky zemřel v roce 2001 na srdeční selhání během svého studijního pobytu ve Spojených státech.

Claudia Weberová

Pakt

Stalin, Hitler a příběh jedné vražedné aliance 1939–1941

(přeložil Petr Dvořáček)

Hitlerovo spojení se Stalinem, známé jako pakt Ribbentrop-Molotov, nebylo jen dočasným příměřím mezi oběma totalitními mocnostmi, ale prakticky umožnilo nacistickému Německu rozpoutat druhou světovou válku v podobě napadení Polska a stalin-skému Sovětskému svazu obsadit Pobaltí a po válce s Finskem i část jeho území. Během prvních dva-

dvaceti měsíců druhé světové války tak spolupráce obou diktátorů od základu změnila politickou situaci na celém kontinentu.

Claudia Weberová ve své monografické, a přitom čtivé práci na základě historických pramenů a archivních dokumentů pečlivě sleduje, co onomu osudovému spojení předcházelo, plasticky líčí, jak si Hitler a Stalin v letech 1939–1941 rozdělili kontinent, jak probíhala konkrétní vyjednávání a jak se toto spojení nakonec rozpadlo. Mj. při tom analyzuje německo-sovětskou spolupráci v populační a přesídlovací politice a odhaluje otřesné kroky proti válečným uprchlíkům: proti Židům, Polákům a Ukrajincům.

Autor	Claudia Weberová
Originální název	<i>Der Pakt. Stalin, Hitler und die Geschichte einer mörderischen Allianz 1939–1941</i>
Překlad	Petr Dvořáček
Počet stran	296
Datum vydání	srpen 2025
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	46
ISBN	978-80-88411-21-5
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	448 Kč

Claudia Weberová (1969),

profesorka soudobých dějin na univerzitě Viadrina ve Frankfurtu nad Odrou, je autorkou knihy *Krieg der Täter. Die Massenerschiessungen von Katyn* (Válka pachatelů. Masové střílení v Katyni, 2015) a *Auf der Suche nach der Nation. Erinnerungskultur in Bulgarien 1878–1944* (Hledání národa. Kulturní paměť v Bulharsku 1878–1944, 2006).

Alexej Fdjarov

Sfumato

(přeložil Jakub Šedivý)

Vítejte v Rusku roku 2032. Na světě je mír. Rusko, Evropa, Spojené státy a Čína podepsaly úmluvu, která vylučuje útočnou jadernou válku a nepřátelství. Lidská práva nebo represe uvnitř Ruska jsou považovány za jeho vnitřní záležitost. Amerika již není nepřitelem, rétorika se zcela změnila. Číňané – „bratrští spojenci“ Ruska – provozují na věčně zmrzlé půdě Sibiře produktivní farmy. Celá země je rozdělena do „klastřů“: čím kritičtější jste k režimu, tím dále od Moskvy jste vykázáni...

Společensko-politickou dystopii vydal autor v roce 2019, tedy před přímou ruskou agresí na Ukrajinu a v době, kdy nebylo ještě úplně jasné, jakým směrem se bude Rusko a celková mezinárodní situace ubírat.

Autor vychází z vlastních poznatků a zkušeností z dnešního vězeňského a donucovacího systému v Rusku, místo aby jen vytvářel temně pojatou sci-fi realitu. V románu predestírá šokující, avšak neemotivní pohled na nepříliš vzdálenou možnou budoucnost Ruska, v níž není nic, co by v něm nebylo možné najít už dnes.

Autor	Alexej Fedjarov
Originální název	<i>Sfumato</i>
Překlad	Jakub Šedivý
Doslov	Olga Pavlova
Počet stran	272
Datum vydání	srpen 2025
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	47
ISBN	978-80-88411-41-3
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	398 Kč

Alexej Fedjarov

se narodil v roce 1976 v Čuvašsku. Po studiu práv pracoval deset let jako vyšetřovatel na prokuratuře a v roce 2007 odešel do podnikatelské sféry. V roce 2013 byl zatčen a odsouzen za „zvlášť závažný podvod“, což je osud, který sdílí mnoho ruských podnikatelů. Odpykal si tříletý trest v táboře na Urale.

Fedjarov je autorem několika knih, které reflektují jeho zkušenosti z právního prostředí a vězeňského systému. Mezi jeho díla patří *Человек сидящий* (Člověk za mřížemi) – kniha přináší autentický pohled na ruský vězeňský systém a jeho dopad na lidské životy. Následuje *Сфумато* (Sfumato) – román zasazený do dystopické budoucnosti Ruska v roce 2032. *Агаму* (Agami) je volné pokračování románu *Sfumato*, které zavádí čtenáře do Ruska roku 2044, tentokrát s důrazem na místo zvané Agami, symbolizující touhu po svobodě. V roce 2020 byl Fedjarovův román *Člověk za mřížemi* zařazen do long listu na prestižní literární cenu Velká kniha (Большая книга).

Kromě spisovatelské činnosti se Fedjarov angažoval v oblasti lidských práv. Působil jako hlavní právník organizace Rusko za mřížemi (Русь сидящая), která se zaměřuje na ochranu práv osob ve vazebních věznicích, věznicích a trestaneckých koloniích. V únoru 2024 byl v Moskvě opětovně zatčen policií.

Maxim Biller

Mama Oděsa

(přeložil Petr Dvořáček)

Mnohohrstevenatý příběh, v jehož centru stojí mladý spisovatel Miša, zachycuje pohnuté osudy jedné židovské rodiny, která se v sedmdesátých letech 20. století přestěhovala z Oděsy do Hamburku. Román umně propojuje různé časové roviny: Oděsu za druhé světové války včetně masakru oděských Židů v roce 1941, pozdně stalinské období, emigraci do Německa a vypravěčovu současnost, v níž se odráží zejména matčin stesk po rodné zemi. Čtenáři se díky tomu otevírá možnost nejen poznávat rodinnou historii, ale zároveň sledovat skrytou intimní zповěď o vztahu mezi matkou a synem. Vzpomínky na minulost protínají matčiny povídky, v nichž sama reflektuje své dětství. Kniha tak

vypráví i o literatuře samé, o její schopnosti uchovávat a přetvářet minulost. Sám název románu odkazuje na tradiční ukrajinsko-židovskou píseň, populární zejména v emigrantských kruzích.

Autor	Maxim Biller
Originální název	<i>Mama Odessa</i>
Překlad	Petr Dvořáček
Počet stran	176
Datum vydání	září 2025
Číslo vydání	1.
Číslo publikace	48
ISBN	978-80-88411-40-6
Vazba	brožovaná s klopami
Cena	348 Kč

Maxim Biller (1960)

je německý spisovatel a publicista s ruskožidovskými kořeny. Narodil se v Praze, a když mu bylo deset let, emigroval s rodiči a sestrou do západního Německa, kde nyní v Berlíně žije. Biller často kritizuje antisemitismus a ve svých prozaických dílech se věnuje otázkám týkajícím se Židů a Němců. Za svou literární tvorbu sklidil řadu cen, jeho román *Šest kufrů* se dostal do užší nominace na Německou knižní cenu. S jeho tvorbou se čeští čtenáři mohli seznámit i díky překladům povídkových souborů *Obyčejné lásky*, *Země otců a zrádců* nebo memoárové prózy *Židovský blues*.